

32013L0030

L 178/66

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

28.6.2013.

DIREKTIVA 2013/30/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 12. lipnja 2013.****o sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

(1) U članku 191. Ugovora o funkcioniranju Europske unije utvrđen je cilj očuvanja, zaštite i poboljšanja kvalitete okoliša i razboritog i racionalnog korištenja prirodnih bogatstava. Članak nameće obvezu visokog stupnja zaštite kod svih mjera Unije koji se temelji na načelu predostrožnosti te na načelu preventivnog djelovanja, načelu da se šteta nanosena okolišu popravljiva ponajprije na samom izvoru i načelu da onečišćivač plaća.

(2) Cilj je ove Direktive u najvećoj mogućoj mjeri smanjiti učestalost velikih nesreća vezanih za odobalne naftne i plinske djelatnosti i ograničiti njihove posljedice, time poboljšati zaštitu morskog okoliša i priobalnih gospodarstava od onečišćenja, uspostaviti minimalne uvjete za sigurno istraživanje i iskorištavanje nafte i plina i ograničiti moguće prekinde domaće proizvodnje energije u Uniji, te poboljšati mehanizme odgovora u slučaju nesreće.

(3) Ova bi se Direktiva trebala primjenjivati ne samo na buduće naftne i plinske objekte i djelatnosti već i, podložno prijelaznim odredbama, na postojeće objekte.

(4) Velike nesreće vezane za odobalne naftne i plinske djelatnosti mogu imati razorne i nepovratne posljedice na morski i obalni okoliš kao i značajne negativne učinke na priobalna gospodarstva.

(5) Nesreće vezane za odobalne naftne i plinske djelatnosti, posebno nesreća u Meksičkom zaljevu 2010., podigle su razinu osviještenosti javnosti o rizicima vezanim za odobalne naftne i plinske djelatnosti i potakle su preispitivanje politika kojima se osigurava sigurnost tih djelatnosti. Komisija je započela preispitivanje odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i izrazila svoja početna stajališta o njihovoj sigurnosti u svojoj komunikaciji „Ususret izazovu sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti” 13. listopada 2010. Europski parlament usvojio je rezolucije o toj temi 7. listopada 2010. i 13. rujna 2011. Ministri energije država članica izrazili su svoja stajališta u Zaključcima Vijeća od 3. prosinca 2010.

(6) Rizici povezani s velikim odobalnim naftnim i plinskim nesrećama značajni su. Smanjivanjem rizika od onečišćenja odobalnih voda ova bi Direktiva trebala stoga doprinijeti osiguranju zaštite morskog okoliša te posebno postizanju ili održavanju dobrog stanja okoliša najkasnije do 2020., što je cilj utvrđen Direktivom 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o uspostavljanju okvira za djelovanje Zajednice u području politike morskog okoliša (Okvirna direktiva o morskoj strategiji) ⁽³⁾.

(7) Direktiva 2008/56/EZ ima za jedan od glavnih ciljeva obuhvatiti kumulativne učinke svih djelatnosti na morski okoliš pa predstavlja okolišni temelj Integrirane pomorske politike. Ta je politika važna za odobalne naftne i plinske djelatnosti budući da zahtijeva povezivanje posebnih pitanja iz svih sektora gospodarstva sa zajedničkim ciljem osiguranja sveobuhvatnog razumijevanja oceana, mora i priobalnih područja kako bi se razvio usklađen pristup morima koji će voditi računa o svim gospodarskim, okolišnim i društvenim aspektima koristeći pomorsko prostorno planiranje i znanje o morima.

⁽¹⁾ SL C 143, 22.5.2012., str. 125.

⁽²⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 21. svibnja 2013. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 10. lipnja 2013.

⁽³⁾ SL L 164, 25.6.2008., str. 19.

- (8) Odobalna naftna i plinska industrija razvijena je u brojnim regijama Unije, a u odobalnim vodama država članica prisutni su i potencijali za novi regionalni razvoj, budući da razvoj tehnologije omogućuje bušenje u zahtjevnijim uvjetima. Proizvodnja odobalne nafte i plina značajan je čimbenik sigurnosti opskrbe energijom u Uniji.
- (9) Postojeći divergentni i fragmentirani regulatorni okvir koji se primjenjuje na sigurnost odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti u Uniji i trenutna sigurnosna praksa industrije ne pružaju u potpunosti primjereno osiguranje da su rizici od odobalnih nesreća u Uniji smanjeni na najmanju moguću mjeru te da bi su slučaju nesreće u odobalnim vodama država članica na vrijeme bio primijenjen najučinkovitiji odgovor. Prema postojećim režimima odgovornosti, nije uvijek moguće jasno utvrditi krivca, niti krivac uvijek može ili mora snositi troškove popravljivanja štete koju je prouzročio. Krivca bi se uvijek trebalo moći jasno utvrditi prije započinjanja odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti.
- (10) U skladu s Direktivom 94/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o uvjetima za davanje i korištenje odobrenja za traženje, istraživanje i proizvodnju ugljikovodika ⁽¹⁾, za obavljanje odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti u Uniji potrebno je odobrenje. U tom kontekstu tijelo koje izdaje odobrenja obvezno je uzeti u obzir tehničke i financijske rizike podnositelja zahtjeva za odobrenje isključivog prava istraživanja i proizvodnje te, prema potrebi, i njihove prethodne podatke o odgovornosti. Potrebno je osigurati da pri ispitivanju tehničke i financijske sposobnosti nositelja odobrenja tijelo koje izdaje odobrenja temeljito ispita i njihovu sposobnost za osiguranje kontinuiranih sigurnih i učinkovitih djelatnosti u svim uvjetima koje je moguće predvidjeti. Kod procjene financijske sposobnosti podnositelja zahtjeva za odobrenje u skladu s Direktivom 94/22/EZ države članice trebale bi provjeriti jesu li dostavile odgovarajuće dokaze o tome da su osigurale ili će osigurati pokrivanje odgovornosti u slučaju velikih nesreća.
- (11) Potrebno je pojasniti da su nositelji odobrenja za odobalne naftne i plinske djelatnosti u skladu s Direktivom 94/22/EZ ujedno i odgovorni „operateri” u smislu Direktive 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu ⁽²⁾ te svoje odgovornosti u tom smislu ne bi trebali prenositi na treće strane s kojima su sklopile ugovore.
- (12) Iako se općim odobrenjima u skladu s Direktivom 94/22/EZ nositeljima odobrenja jamče isključiva prava istraživanja i proizvodnje u okviru područja na koje se odobrenje odnosi, odobalne naftne i plinske djelatnosti u tom području moraju biti podložne kontinuiranom stručnom regulatornom nadzoru država članica kako bi se osiguralo da su uspostavljene učinkovite kontrole radi sprečavanja velikih nesreća i ograničavanja njihovih učinaka na osobe, okoliš i sigurnost opskrbe energijom.
- (13) Odobalne naftne i plinske djelatnosti trebali bi izvoditi samo operateri koje imenuju nositelji odobrenja ili tijela koja izdaju odobrenja. Operater može biti treća strana ili nositelj odobrenja ili jedan od nositelja odobrenja, ovisno o poslovnom dogovoru ili nacionalnim administrativnim zahtjevima. Operater bi uvijek trebao biti nositelj primarne odgovornosti za sigurnost djelatnosti i u svakom trenutku biti nadležan za djelovanje u tom pogledu. Ta se uloga razlikuje ovisno o fazi djelatnosti obuhvaćenoj odobrenjem. Uloga operatera jest upravljanje bušotinom u fazi istraživanja te upravljanje proizvodnim objektom u fazi proizvodnje. Trebalo bi omogućiti da isti subjekt bude operater bušotine u fazi istraživanja i operater proizvodnog objekta za određeno područje na koje se odobrenje odnosi.
- (14) Operateri bi trebali smanjiti rizik od velike nesreće na najmanju mjeru koja je izvediva u praksi, do točke u kojoj bi trošak daljnjeg smanjivanja rizika bio uvelike nerazmjernan koristima od takvog smanjivanja. Praktičnu izvedivost mjera za smanjenje rizika trebalo bi preispitivati u svjetlu novih spoznaja i tehnološkog napretka. Pri procjeni jesu li vrijeme, troškovi i naponi uvelike nerazmjerni koristima od daljnjeg smanjivanja rizika trebalo bi voditi računa o razinama rizika iz najbolje prakse koje odgovaraju djelatnostima koje se izvode.
- (15) Važno je osigurati da javnost ima priliku rano i učinkovito sudjelovati u donošenju odluka vezanih za djelatnosti koje bi mogle imati značajne učinke na okoliš u Uniji. Ta je politika u skladu s međunarodnim obvezama Unije, kao što je UNECE Konvencija o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (Arhuška konvencija) ⁽³⁾. Člankom 6. Arhuške konvencije predviđa se sudjelovanje javnosti u odlučivanju o posebnim djelatnostima koje su navedene u njezinom Prilogu I. i o djelatnostima koje ondje nisu navedene a mogu imati značajne učinke na okoliš. Člankom 7. Arhuške konvencije zahtijeva se sudjelovanje javnosti u vezi s planovima i programima koji se odnose na okoliš.

⁽¹⁾ SL L 164, 30.6.1994., str. 3.

⁽²⁾ SL L 143, 30.4.2004., str. 56.

⁽³⁾ SL L 124, 17.5.2005., str. 4.

- (16) Odgovarajući zahtjevi u odnosu na razvoj planova i projekata prisutni su u pravnim aktima Unije, posebno u Direktivi 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš ⁽¹⁾, Direktivi 2003/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. svibnja 2003. o osiguravanju sudjelovanja javnosti u izradi određenih planova i programa koji se odnose na okoliš ⁽²⁾, Direktivi 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš ⁽³⁾ i Direktivi 2012/18/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o kontroli opasnosti od velikih nesreća koje uključuju opasne tvari ⁽⁴⁾. Međutim, postojećim zahtjevima Unije o sudjelovanju javnosti nisu obuhvaćene sve istraživačke odobalne naftne i plinske djelatnosti. To se posebno odnosi na donošenje odluka čiji je cilj ili moguća posljedica započinjanje istraživačkih djelatnosti iz neproizvodnog objekta. Međutim, takve istraživačke djelatnosti u nekim slučajevima mogu imati značajne učinke na okoliš pa bi donošenje odluka stoga trebalo biti podložno sudjelovanju javnosti kako zahtijeva Arhuška konvencija.
- (17) Unutar Unije već postoje primjeri dobrih standarda iz nacionalne regulatorne prakse u vezi s odobalnim naftnim i plinskim djelatnostima. Međutim, oni se nedosljedno primjenjuju u Uniji i ni jedna od država članica još nije u svoje zakonodavstvo ugradila sve najbolje prakse za sprečavanje velikih nesreća ili ograničavanje njihovih posljedica na ljudski život i zdravlje ljudi te na okoliš. Najbolje regulatorne prakse neophodne su da bi se usvojilo učinkovito zakonsko uređenje koje će osigurati najviše sigurnosne standarde i zaštitu okoliša, a koje se između ostalog može postići tako da se povezane funkcije integriraju pri nadležnom tijelu koje može koristiti resurse jednog ili više nacionalnih tijela.
- (18) U skladu s Direktivom Vijeća 92/91/EEZ od 3. studenoga 1992. o minimalnim zahtjevima za poboljšanje zaštite sigurnosti i zdravlja radnika u industriji vađenjem minerala bušenjem (jedanaesta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ) ⁽⁵⁾, s radnicima i/ili njihovim predstavnicima trebalo bi se savjetovati o pitanjima koja se odnose na sigurnost i zdravlje na radnom mjestu i trebalo bi im se omogućiti sudjelovanje u raspravama o svim pitanjima koja se odnose na sigurnost i zdravlje na radnom mjestu. Osim toga, najbolja praksa u Uniji nalaže da mehanizme savjetovanja države članice formalno uspostavljaju na tripartitnoj osnovi koju čine nadležno tijelo, operater i predstavnici radnika. Primjer takvog formalnog savjetovanja je Konvencija o tripartitnom savjetovanju Međunarodne organizacije rada (Međunarodni standardi rada) iz 1976. (br. 144).
- (19) Države članice trebale bi osigurati da je nadležno tijelo zakonski ovlašteno i ima dovoljno resursa za poduzimanje učinkovitih, razmjernih i transparentnih mjera provedbe, uključujući prema potrebi prekid djelatnosti u slučaju kada operateri i vlasnici ne postižu zadovoljavajuće rezultate u pogledu sigurnosti i zaštite okoliša.
- (20) Trebalo bi osigurati neovisnost i objektivnost nadležnog tijela. U tom pogledu iskustva stečena u velikim nesrećama jasno pokazuju da se u organizaciji administrativnih kompetencija unutar države članice sukob interesa može spriječiti jasnim odvajanjem regulatornih funkcija i s njima povezanih odluka koje se odnose na odobalnu sigurnost i okoliš od regulatornih funkcija koje se odnose na ekonomski razvoj odobalnih prirodnih bogatstava, uključujući izdavanje odobrenja i upravljanje prihodima. Takvi se sukobi interesa najbolje sprečavaju potpunim odvajanjem nadležnog tijela od funkcija koje se odnose na ekonomski razvoj odobalnih prirodnih bogatstava.
- (21) Međutim, potpuno odvajanje nadležnog tijela od ekonomskog razvoja odobalnih prirodnih bogatstava može biti nerazmjerno ako se u nekoj državi članici odobalne naftne i plinske djelatnosti izvode u malom opsegu. U takvim se slučajevima od dotične države članice očekuje da nađe najbolje alternativno rješenje kojim će osigurati neovisnost i objektivnost nadležnog tijela.
- (22) Potrebno je posebno zakonodavstvo koje će se odnositi na velike opasnosti koje su povezane s odobalnom industrijom nafte i plina, a posebno u pogledu sigurnosti procesa, sigurnog zadržavanja ugljikovodika, strukturne cjelovitosti, sprečavanja požara i eksplozija, evakuacije, bijega i spašavanja te ograničavanja učinaka na okoliš nakon velikih nesreća.
- (23) Ova bi se Direktiva trebala primjenjivati ne dovodeći u pitanje bilo koje zahtjeve bilo kojih drugih pravnih akata Unije, a posebno u području sigurnosti i zdravlja radnika na radnom mjestu, posebno Direktive Vijeća 89/391/EEZ od 12. lipnja 1989. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu ⁽⁶⁾ i Direktive 92/91/EEZ.

⁽¹⁾ SL L 197, 21.7.2001., str. 30.

⁽²⁾ SL L 156, 25.6.2003., str. 17.

⁽³⁾ SL L 26, 28.1.2012., str. 1.

⁽⁴⁾ SL L 197, 24.7.2012., str. 1.

⁽⁵⁾ SL L 348, 28.11.1992., str. 9.

⁽⁶⁾ SL L 183, 29.6.1989., str. 1.

- (24) Odobalni bi se režim trebao primjenjivati na djelatnosti koje se obavljaju na nepomičnim objektima kao i one na pomičnim objektima te na životni ciklus istraživačkih i proizvodnih aktivnosti od projektiranja do stavljanja izvan uporabe i trajnog napuštanja.
- (25) Trenutačno dostupne najbolje prakse za sprečavanje velikih nesreća u odobalnim naftnim i plinskim djelatnostima temelje se na pristupu usmjerenom ka postavljanju ciljeva i postizanju poželjnih ishoda kroz temeljite procjene rizika i pouzdane sustave upravljanja.
- (26) U skladu s najboljim praksama u Uniji, operateri i vlasnici potiču se na uvođenje učinkovitih politika poduzeća u pogledu sigurnosti i okoliša i njihovo provođenje u vidu sveobuhvatnog sustava upravljanja sigurnošću i okolišem i plana odgovora na izvanredni događaj. Kako bi se našla odgovarajuća rješenja za sprečavanje velikih nesreća, operateri i vlasnici trebali bi temeljito i sustavno identificirati sve moguće scenarije velikih nesreća povezanih s opasnim aktivnostima koje se mogu obavljati na tom objektu, uključujući učinke na okoliš u slučaju velike nesreće. Te najbolje prakse zahtijevaju i procjenu vjerojatnosti i posljedica, a u skladu s tim i procjenu rizika od velikih nesreća te mjera koje su potrebne za njihovo sprečavanje i mjera koje su potrebne za odgovor na izvanredni događaj ako se nesreća ipak dogodi. Procjene rizika i rješenja za sprečavanje velikih nesreća trebali bi jasno opisati i prikupiti u izvješću o velikim opasnostima. Izvješće o velikim opasnostima trebalo bi dopunjavati dokument o zdravlju i sigurnosti iz Direktive 92/91/EEZ. S radnicima bi se trebalo savjetovati u odgovarajućim fazama izrade izvješća o velikim opasnostima. Izvješće o velikim opasnostima trebalo bi detaljno pregledati i prihvatiti nadležno tijelo.
- (27) Kako bi se održala učinkovitost nadzora velikih opasnosti u odobalnim vodama država članica, izvješće o velikim opasnostima trebalo bi sastaviti i prema potrebi izmijeniti u odnosu na bilo koji značajan aspekt životnog ciklusa proizvodnog objekta, uključujući projektiranje, rad, rad u sprezi s drugim objektima, premještanje takvih objekata unutar odobalnih voda dotične države članice, velike izmjene te konačno napuštanje. Slično tome, izvješće o velikim opasnostima također bi trebalo izraditi za neproizvodni objekt i prema potrebi izmijeniti kako bi se uzele u obzir značajne izmjene objekta. Ni jedan objekt ne bi smio raditi u odobalnim vodama država članica ako nadležno tijelo nije prihvatilo izvješće o velikim opasnostima koje je dostavio operater ili vlasnik. Prihvatanje izvješća o velikim opasnostima od strane nadležnog tijela ne bi trebalo podrazumijevati nikakav prijenos odgovornosti za nadzor velikih nesreća s operatera ili vlasnika na nadležno tijelo.
- (28) Djelatnost na bušotini trebao bi poduzimati samo objekt koji je tehnički sposoban nadzirati sve predvidive opasnosti na području bušotine i u pogledu kojeg je izvješće o velikim opasnostima prihvaćeno.
- (29) Osim toga što koristi prikladni objekt, operater bi za svaku djelatnost na bušotini trebao izraditi i detaljni nacrt izvedbe sustava i objekta i plan rada koji se odnose na posebne okolnosti i opasnosti. U skladu s najboljim praksama u Uniji, operater bi trebao osigurati neovisni stručni pregled projekta bušotine. Operater bi trebao nadležnom tijelu poslati obavijest o planovima za bušotinu u primjerenom vremenskom roku kako bi nadležno tijelo imalo vremena za poduzimanje eventualno potrebnih radnji u vezi s planiranim djelatnostima na bušotini. U tom kontekstu države članice mogu uvesti strože nacionalne zahtjeve prije početka djelatnosti na bušotini.
- (30) Kako bi osigurala siguran projekt i kontinuirano sigurno obavljanje djelatnosti, industrija je dužna slijediti najbolje prakse utvrđene u mjerodavnim normama i smjernicama. Takve bi norme i smjernice trebalo ažurirati u skladu s novim spoznajama i izumima kako bi se osiguralo njihovo kontinuirano usavršavanje. Operateri, vlasnici i nadležna tijela trebali bi surađivati na određivanju prioriteta za stvaranje novih ili poboljšanih normi i smjernica u svjetlu iskustva nesreće na platformi Deepwater Horizon i drugih velikih nesreća. Uzimajući u obzir utvrđene prioritete, izradu novih ili poboljšanih normi trebalo bi naručiti bez odlaganja.
- (31) S obzirom na složenost odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti, kako bi operateri i vlasnici mogli primijeniti najbolje prakse potreban je sustav neovisne verifikacije elemenata koji su kritični za sigurnost i okoliš tijekom životnog ciklusa objekta, što kod proizvodnih objekata uključuje i fazu projektiranja.
- (32) Dok su pomične odobalne jedinice za bušenje u tranzitu te se smatraju brodovima, podložne su međunarodnim pomorskim konvencijama, i to SOLAS-u, MARPOL-u ili jednakovrijednim normama odgovarajuće inačice Kodeksa za izgradnju i opremanje pomičnih odobalnih jedinica za bušenje (Kodeks MODU). Takve pomične odobalne jedinice za bušenje u tranzitu u odobalnim vodama podliježu i zakonodavstvu Unije o državnom nadzoru luka i sukladnosti s državnim zahtjevima po pitanju zastave. Ova se Direktiva odnosi na takve jedinice kada su stacionirane u odobalnim vodama radi bušenja, proizvodnje ili drugih aktivnosti povezanih s odobalnim naftnim i plinskim djelatnostima.

- (33) U izvješću o velikim opasnostima trebalo bi, između ostalog, voditi računa o rizicima za okoliš, uključujući učinke klimatskih uvjeta i klimatskih promjena na dugoročnu otpornost objekata. S obzirom da odobalne naftne i plinske djelatnosti u jednoj državi članici mogu imati značajne nepovoljne učinke na okoliš u drugoj državi članici, potrebno je uvesti i primjenjivati specifične odredbe u skladu s UNECE Konvencijom o procjeni utjecaja na okoliš preko državnih granica iz Espooa (Finska) od 25. veljače 1991. Države članice koje imaju odobalne vode, ali se ne bave odobalnim naftnim i plinskim djelatnostima, trebale bi imenovati kontaktne točke radi učinkovitije suradnje u tom pogledu.
- (34) Operateri bi trebali bez odlaganja obavijestiti države članice ako se velika nesreća dogodi ili bi se u tom trenutku mogla dogoditi, kako bi država članica mogla započeti primjeren odgovor. Operateri bi stoga u obavijesti morali navesti prikladne i dostatne detalje o lokaciji, opsegu i prirodi nastale ili prijeteće nesreće, vlastitom odgovoru te o najgorem mogućem scenariju eskalacije, uključujući mogućnost prekograničnog učinka.
- (35) Kako bi osigurali učinkovit odgovor u slučaju nesreće, operateri bi trebali izraditi planove unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj koji su prilagođeni pojedinoj lokaciji i temelje se na scenarijima rizika i opasnosti koji su identificirani u izvješću o velikim opasnostima, dostaviti planove nadležnom tijelu te osiguravati potrebne resurse za pravovremenu provedbu tih planova kada je to potrebno. U slučaju pomičnih odobalnih jedinica za bušenje, operateri bi trebali osigurati da se vlasnikov planovi unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj prema potrebi izmijene kako bi se prilagodili pojedinoj lokaciji i opasnostima koje su povezane s djelatnostima na bušotini. Takve bi izmjene trebalo uključiti u obavijest o djelatnostima na bušotini. Odgovarajuću dostupnost resursa za odgovor na izvanredni događaj trebalo bi ocijeniti u odnosu na mogućnost njihovog raspoređivanja na lokaciji nesreće. Operateri bi trebali osigurati i redovito ispitivati pripravnost i učinkovitost resursa za odgovor na izvanredni događaj. Kada je to opravdano, rješenja za odgovor smiju se oslanjati na brzi prijevoz opreme za odgovor, kao što su kapsule, i drugih resursa iz udaljenih lokacija.
- (36) Najbolje globalne prakse zahtijevaju da nositelji odobrenja, operateri i vlasnici preuzmu primarnu odgovornost za nadzor nad rizicima koje stvaraju svojim djelatnostima, uključujući djelatnosti koje u njihovo ime izvođe izvođači, te da u okviru politike poduzeća za sprečavanje velikih nesreća uspostave mehanizme i najvišu razinu odgovornosti poduzeća za dosljednu provedbu te politike u cijeloj organizaciji, unutar i izvan Unije.
- (37) Od odgovornih operatera i vlasnika trebalo bi očekivati da svoje djelatnosti širom svijeta izvođe u skladu s najboljim praksama i normama. Dosljedna primjena takvih najboljih praksi i normi trebala bi postati obvezna unutar Unije, a poželjno bi bilo da operateri i vlasnici koji su registrirani na državnom području neke države članice primjenjuju, u mjeri u kojoj je to moguće u okviru važećeg nacionalnog zakonodavnog okvira, politiku poduzeća za sprečavanje velikih nesreća i kada izvođe djelatnosti izvan odobalnih voda država članica.
- (38) Priznajući da politike poduzeća za sprečavanje velikih nesreća možda neće biti moguće provesti izvan Unije, države članice trebale bi osigurati da operateri i vlasnici u svojim dokumentima o politici poduzeća za sprečavanje velikih nesreća obuhvate svoje odobalne naftne i plinske djelatnosti izvan Unije.
- (39) Informacije o velikim nesrećama u odobalnim naftnim i plinskim djelatnostima izvan Unije mogu pomoći u boljem razumijevanju njihovih mogućih uzroka, promicanju učenja iz ključnih pouka i daljnjem razvoju regulatornog okvira. Stoga bi sve države članice, uključujući države članice bez izlaza na more i države članice s odobalnim vodama koje ne poduzimaju odobalne naftne i plinske djelatnosti niti aktivnosti izdavanja odobrenja, trebale zahtijevati izvješća o velikim nesrećama izvan Unije u koje su uključena poduzeća registrirana na njihovom državnom području te bi trebale te informacije dijeliti na razini Unije. Obveza izvješćivanja ne bi trebala ometati odgovor na izvanredni događaj ni sudske postupke koji su povezani s nesrećom. U izvješće bi se umjesto toga trebalo usredotočiti na važnost nesreće za daljnji razvoj sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti u Uniji.
- (40) Države članice bi od operatera i vlasnika trebale očekivati da, djelujući u skladu s najboljim praksama, uspostave učinkovitu suradnju s nadležnim tijelom i podupiru najbolju regulatornu praksu nadležnog tijela te da proaktivno osiguraju najviše razine sigurnosti, uključujući prema potrebi privremeno zaustavljanje djelatnosti bez potrebe uključivanja nadležnog tijela.
- (41) Kako bi se osiguralo da ni jedno bitno pitanje sigurnosti ne bude slučajno ili namjerno zanemareno, važno je uspostaviti i poticati učinkovite metode za povjerljivo izvješćivanje o tim pitanjima te zaštitu zviždača. Iako države članice ne mogu nametati propise izvan Unije, tim bi metodama trebalo omogućiti izvješćivanje o zabrinutostima osoba koje sudjeluju u odobalnim naftnim i plinskim djelatnostima izvan Unije.
- (42) Zbog nedostatka zajedničkog formata za izvješćivanje podataka u svim državama članicama, dijeljenje usporedivih podataka između država članica otežano je i nepouzdanost. Zajednički format u kojem bi operateri i

vlasnici dostavljali podatke državama članicama osigurao bi transparentnost rezultata koje operateri i vlasnici postižu po pitanju sigurnosti i okolišne učinkovitosti te javnu dostupnost relevantnih informacija, usporedivih širom Unije, o sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i olakšao diseminaciju naučenih pouka iz velikih nesreća i izbjegnutih nesreća.

- (43) Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za međusobno dijeljenje informacija i promicala transparentnost poslovanja odobalnog naftnog i plinskog sektora, na Komisiju bi trebalo prenijeti provedbene ovlasti u pogledu formata i pojedinosti informacija koje će se međusobno dijeliti i biti dostupne javnosti. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije ⁽¹⁾.
- (44) Kod usvajanja odgovarajućih provedbenih akata trebalo bi primijeniti savjetodavni postupak, s obzirom da su ti akti većinom tek praktične naravi. Primjena ispitnog postupka stoga ne bi bila opravdana.
- (45) Kako bi se povećalo povjerenje javnosti u zakonitost i integritet odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti u Uniji, države članice trebale bi Komisiji dostavljati periodička izvješća o aktivnostima i nesrećama. Komisija bi periodično trebala objavljivati izvješća o razinama aktivnosti u Uniji i trendovima u rezultatima odobalnog naftnog i plinskog sektora po pitanju sigurnosti i okolišne učinkovitosti. Države članice trebale bi bez odlaganja o velikoj nesreći obavijestiti Komisiju i sve druge države članice čija su državna područja ili odobalne vode pogođene, kao i zainteresiranu javnost.
- (46) Iskustvo pokazuje da je osiguranje povjerljivosti osjetljivih podataka neophodno za poticanje otvorenog dijaloga između nadležnog tijela i operatera i vlasnika. U tom smislu dijalog između operatera i vlasnika i svih država članica trebao bi se temeljiti na relevantnim postojećim pravnim instrumentima i pravu Unije o pristupu informacijama od važnosti za okoliš, podložno bilo kojim prevladavajućim zahtjevima u pogledu sigurnosti i zaštite okoliša.
- (47) Vrijednost suradnje između tijela nadležnih za odobalne aktivnosti jasno je utvrđena aktivnostima Foruma nadležnih tijela za odobalne aktivnosti u Sjevernom moru i Međunarodnog foruma regulatora. Slična je

suradnja uspostavljena na području cijele Unije u obliku skupine stručnjaka, Skupine nadležnih tijela Europske unije za odobalne naftne i plinske aktivnosti (EUOAG) ⁽²⁾, čija je zadaća promicati učinkovitu suradnju između nacionalnih predstavnika i Komisije, uključujući diseminaciju najboljih praksi i operativnih podataka, utvrđivanje prioriteta za podizanje standarda te savjetovanje Komisije o reformi zakonodavstva.

- (48) Učinkovitost odgovora na izvanredni događaj i planiranja pričuvnih scenarija trebala bi se poboljšati kroz sustavnu i planiranu suradnju između država članica te između država članica i industrije nafte i plina, kao i dijeljenje kompatibilnih sredstava za odgovor na izvanredni događaj, uključujući stručno znanje. U okviru tih odgovora i planiranja trebali bi se, kad je to primjereno, koristiti i postojeći resursi i pomoć koja je dostupna unutar Unije, a posebno kroz Europsku agenciju za pomorsku sigurnost („Agencija”), koja je uspostavljena Uredbom (EZ) br. 1406/2002 ⁽³⁾, te kroz mehanizam Unije za civilnu zaštitu, koji je uspostavljen Odlukom Vijeća 2007/779/EZ, Euratom ⁽⁴⁾. Državama članicama trebalo bi također omogućiti da od Agencije zatraže dodatnu pomoć kroz mehanizam Unije za civilnu zaštitu.
- (49) U skladu s Uredbom (EZ) br. 1406/2002, Agencija je osnovana u svrhu osiguranja visoke, ujednačene i učinkovite razine pomorske sigurnosti i sprečavanja onečišćavanja s brodova unutar Unije te osiguranja odgovora na onečišćavanje mora s naftnih i plinskih objekata.
- (50) Pri ispunjavanju obveza iz ove Direktive trebalo bi voditi računa o činjenici da morske vode koje su obuhvaćene suverenitetom ili suverenim pravima i pod jurisdikcijom država članica čine sastavni dio četiri morske regije iz članka 4. stavka 1. Direktive 2008/56/EZ, a to su Baltičko more, Sjeveroistočni Atlantski ocean, Sredozemno more i Crno more. Iz tog bi razloga Unija trebala kao prioritet utvrditi jačanje suradnje s trećim zemljama koje imaju suverenitet ili prava suvereniteta i nadležnost nad morskim vodama u tim morskim regijama. Primjereni okviri suradnje uključuju regionalne konvencije o moru kako su utvrđene u točki 10. članka 3. Direktive 2008/56/EZ.
- (51) U odnosu na Sredozemno more, a u vezi s ovom Direktivom, poduzete su potrebne mjere kako bi Unija pristupila Protokolu o zaštiti Sredozemnog mora od onečišćenja koje proizlazi iz istraživanja i iskorištavanja

⁽¹⁾ SL L 55, 28.2.2011., str. 13.

⁽²⁾ Odluka Komisije od 19. siječnja 2012. o osnivanju skupine nadležnih tijela Europske unije za odobalne naftne i plinske aktivnosti (SL C 18, 21.1.2012., str. 8.).

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 1406/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2002. o osnivanju Europske agencije za pomorsku sigurnost (SL L 208, 5.8.2002., str. 1.).

⁽⁴⁾ SL L 314, 1.12.2007., str. 9.

epikontinentalnog pojasa, morskog dna i morskog podzemlja ⁽¹⁾ („Odobalni protokol”) uz Konvenciju o zaštiti morskog okoliša i obalnog područja Sredozemlja („Barcelonska konvencija”), koji je sklopljen Odlukom Vijeća 77/585/EEZ ⁽²⁾.

(52) Vode Arktika susjedni su morski okoliš od posebne važnosti za Uniju i imaju važnu ulogu u ublažavanju klimatskih promjena. Ozbiljne zabrinutosti u pogledu okoliša arktičkih voda zahtijevaju posebnu pozornost kako bi se osigurala zaštita arktičkog okoliša u odnosu na bilo kakve odobalne naftne i plinske djelatnosti, uključujući istraživanje, vodeći računa o rizicima od velikih nesreća i potrebi za učinkovitim odgovorom. Države članice koje su članice Arktičkog vijeća potiču se na aktivno promicanje najviših standarda u pogledu sigurnosti okoliša tog ranjivog i jedinstvenog ekosustava, primjerice kroz uspostavljanje međunarodnih instrumenata za sprečavanje, pripravnost i odgovor na onečišćenje Arktičkog mora naftom te na temelju rada projektne skupine koju je osnovalo Arktičko vijeće i postojećih Smjernica Arktičkog vijeća za odobalne naftne i plinske djelatnosti.

(53) Nacionalni planovi vanjskog odgovora na izvanredni događaj trebali bi se temeljiti na procjeni rizika, vodeći računa o izvješćima o velikim opasnostima za objekte koji se nalaze u dotičnim odobalnim vodama. Države članice trebale bi voditi računa o najnovijoj inačici Smjernica za procjenu i izradu karata rizika kod upravljanja nesrećama, koje izrađuje Komisija.

(54) Za učinkovit odgovor na nesreću potrebno je hitno djelovanje operatera i vlasnika te uska suradnja s organizacijama država članica za odgovor na izvanredni događaj koje koordiniraju uvođenje dodatnih resursa za odgovor na izvanredni događaj kako se situacija razvija. Takav bi odgovor trebao obuhvaćati i temeljitu istragu o nesreći, koju bi trebalo započeti bez odlaganja kako bi se osigurali minimalni gubici bitnih informacija i dokaza. Države članice bi nakon nesreće trebale donijeti odgovarajuće zaključke i poduzeti sve potrebne mjere.

(55) Od ključne je važnosti da sve bitne informacije, uključujući tehničke podatke i parametre, budu dostupne radi kasnije istrage. Države članice trebale bi osigurati prikupljanje bitnih podataka tijekom odobalnih naftnih

i plinskih djelatnosti, te odgovarajuće povećanje intenziteta prikupljanja i osiguranje bitnih podataka u slučaju velike nesreće. U tom kontekstu države članice trebale bi poticati uporabu primjerenih tehničkih sredstava kojima bi se poboljšala pouzdanost i bilježenje bitnih podataka te spriječile moguće manipulacije tim podacima.

(56) Kako bi se osigurala učinkovita primjena ove Direktive, trebalo bi uvesti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće kazne za prekršaje.

(57) Kako bi se pojedini prilozi prilagodili radi uključivanja dodatnih informacija koje bi mogle postati potrebne u svjetlu tehničkog napretka, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u pogledu izmjene zahtjeva u pojedinim prilogima ovoj Direktivi. Posebno je važno da Komisija tijekom pripreme provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka. Prilikom izrade i sastavljanja delegiranih akata Komisija trebalo bi osigurati istovremenu, pravodobnu i odgovarajuću dostavu relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću.

(58) Definiciju štete nanesene vodi u Direktivi 2004/35/EZ trebalo bi izmijeniti kako bi se osiguralo da se odgovornost nositelja odobrenja u skladu s tom Direktivom primjenjuje na morske vode država članica kako su definirane u Direktivi 2008/56/EZ.

(59) Mnoge odredbe ove Direktive nisu relevantne za države članice bez izlaza na more, a to su Austrija, Češka Republika, Mađarska, Luksemburg i Slovačka. Ipak, poželjno je da te države članice u svojim bilateralnim kontaktima s trećim zemljama i s relevantnim međunarodnim organizacijama promiču načela i visoke standarde prava Unije u pogledu sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti.

(60) Ne dozvoljavaju sve države članice s odobalnim vodama izvođenje odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti na području u svojoj nadležnosti. Te države članice ne sudjeluju u izdavanju odobrenja ni u sprečavanju velikih nesreća tijekom takvih djelatnosti. Stoga bi bilo nerazmjerno i nepotrebno tim državama članicama nametati obvezu prijenosa i primjene svih odredaba ove Direktive. Međutim, nesreće tijekom odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti mogu imati učinke na njihove obale. Stoga bi te države članice trebale, između ostalog, biti spremne odgovoriti na i istražiti velike nesreće te bi trebale kroz kontaktne točke surađivati s drugim državama članicama i s relevantnim trećim zemljama.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća od 17. prosinca 2012. o pristupanju Europske unije Protokolu o zaštiti Sredozemnog mora od onečišćenja koje proizlazi iz istraživanja i iskorištavanja epikontinentalnog pojasa, morskog dna i morskog podzemlja (SL L 4, 9.1.2013., str. 13.).

⁽²⁾ SL L 240, 19.9.1977., str. 1.

(61) S obzirom na njihov zemljopisni položaj, države članice bez izlaza na more ne sudjeluju u izdavanju odobrenja za odobalne naftne i plinske djelatnosti ni u sprečavanju velikih nesreća tijekom takvih djelatnosti, niti na njih mogu utjecati takve nesreće u odobalnim vodama drugih država članica. Stoga one ne bi trebale biti obvezne prenijeti u svoje zakonodavstvo većinu odredaba ove Direktive. Međutim, ako je tvrtka koja se samostalno ili putem podružnica bavi odobalnim naftnim i plinskim djelatnostima izvan Unije registrirana u državi članici bez izlaza na more, ta bi država članica od te tvrtke trebala zahtijevati da dostavi izvješće o nesrećama tijekom takvih djelatnosti, koje se može dijeliti na razini Unije, kako bi sve zainteresirane strane u Uniji imale koristi od stečenog iskustva iz tih nesreća.

(62) Osim mjera koje uvodi ova Direktiva, Komisija bi trebala istražiti i druga primjerena sredstva kojima bi se poboljšalo sprečavanje velikih nesreća i ograničavanje njihovih posljedica.

(63) Operateri bi trebali osigurati da su im dostupni dostatni fizički, ljudski i financijski resursi za sprečavanje velikih nesreća i ograničavanje posljedica takvih nesreća. Međutim, budući da trenutačno ne postoje instrumenti financijske sigurnosti, uključujući rješenja za grupiranje rizika, kojima bi se mogle obuhvatiti sve moguće posljedice velikih nesreća, Komisija bi trebala dalje analizirati i proučavati primjerene mjere kako bi osigurala odgovarajuće snažan režim odgovornosti za štetu vezanu za odobalne naftne i plinske djelatnosti, zahtjeve u pogledu financijske sposobnosti uključujući dostupnost dodijeljenih instrumenata financijske sigurnosti ili druga rješenja. To može uključivati analizu izvedivosti sustava uzajamnih naknada. Komisija bi trebala Europskom parlamentu i Vijeću dostaviti izvješće o svojim nalazima, prema potrebi popraćeno prijedlozima.

(64) Na razini Unije važno je da tehničke norme nadopunjava odgovarajući pravni okvir zakonodavstva o sigurnosti proizvoda te da se te norme primjenjuju na sve odobalne objekte u odobalnim vodama država članica, a ne samo na nepomične proizvodne objekte. Komisija bi stoga trebala dalje analizirati norme za sigurnost proizvoda koje se primjenjuju na odobalne naftne i plinske djelatnosti.

(65) Budući da cilj ove Direktive, a to je utvrđivanje minimalnih zahtjeva za sprečavanje velikih nesreća tijekom odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i ograničavanje posljedica takvih nesreća, ne mogu dostatno ostvariti države članice, već se zbog opsega i učinaka predloženih mjera može na bolji način postići na razini Unije, Unija može usvojiti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je određeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji.

U skladu s načelom proporcionalnosti, kako je određeno u tom članku, ova Direktiva ne ide dalje od onog što je nužno za postizanje tog cilja,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.

UVODNE ODREDBE

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Direktivom utvrđuju minimalni zahtjevi za sprečavanje velikih nesreća tijekom odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i ograničavanje posljedica takvih nesreća.

2. Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje pravo Unije koje se odnosi na sigurnost i zdravlje radnika na radnom mjestu, a posebno direktive 89/391/EEZ i 92/91/EEZ.

3. Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje direktive 94/22/EZ, 2001/42/EZ, 2003/4/EZ ⁽¹⁾, 2003/35/EC, 2010/75/EU ⁽²⁾ i 2011/92/EU.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive:

1. „velika nesreća” znači, u odnosu na objekt ili povezanu infrastrukturu:

(a) nesreća koja uključuje eksploziju, požar, gubitak kontrole nad bušotinom, ili ispuštanje nafte, plina ili opasnih tvari, a pritom uzrokuje gubitak života ili ozbiljne ozljede kod osoba ili ima značajni potencijal za to;

(b) nesreća koja uzrokuje značajno oštećenje objekta ili povezane infrastrukture, a pritom uzrokuje gubitak života ili ozbiljne ozljede kod osoba ili ima značajni potencijal za to;

(c) bilo koja druga nesreća koja dovede do gubitka života ili ozbiljne ozljede kod pet ili više osoba koje se nalaze na odobalnom objektu u kojem se pojavi izvor opasnosti ili koje sudjeluju u odobalnoj naftnoj i plinskoj djelatnosti u vezi s objektom ili povezanom infrastrukturom; ili

⁽¹⁾ Direktiva 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu (SL L 41, 14.2.2003., str. 26.).

⁽²⁾ Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) (SL L 334, 17.12.2010., str. 17.).

(d) bilo koji veliki okolišni incident koji nastane kao posljedica nesreća iz točaka (a), (b) i (c).

Za potrebe određivanja je li neka nesreća velika nesreća u smislu točaka (a), (b) ili (d), s objektom na kojem nema stalne posade postupa se kao da na njemu ima posade;

2. „odobalni” znači onaj koji se nalazi u teritorijalnom moru, isključivom gospodarskom pojasu ili epikontinentalnom pojasu države članice u smislu Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora;

3. „odobalne naftne i plinske djelatnosti” znači sve aktivnosti povezane s objektom ili povezanom infrastrukturom, uključujući njihovo projektiranje, planiranje, izgradnju, djelatnost i stavljanje izvan uporabe, a vezano za istraživanje i proizvodnju nafte i plina, ali isključujući prijenos nafte i plina s jedne na drugu obalu;

4. „rizik” znači kombinacija vjerojatnosti nekog događaja i posljedica tog događaja;

5. „operator” znači subjekt kojeg imenuje nositelj odobrenja ili tijelo koje izdaje odobrenja za provođenje odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti, uključujući planiranje i izvođenje djelatnosti na bušotini ili upravljanje i nadzor nad funkcijama proizvodnog objekta;

6. „prikladan” znači pravi ili u potpunosti primjeren, uključujući i koji vodi računa o razmjernom učinku i trošku, za neki zahtjev ili situaciju, utemeljen na objektivnim dokazima i dokazan analizom, usporedbom s primjerenim normama ili drugim rješenjima koje u usporedivim situacijama koriste druga tijela ili se koriste u drugoj industriji;

7. „subjekt” znači bilo koja fizička ili pravna osoba ili bilo koja skupina takvih osoba;

8. „prihvatljiv”, u odnosu na rizike, znači razinu rizika kod koje bi vrijeme, trošak ili napor uloženi u njezino daljnje smanjivanje bili uvelike nerazmjerni koristima od takvog smanjivanja. Pri procjeni jesu li vrijeme, troškovi ili naponi uvelike nerazmjerni koristima od daljnjeg smanjivanja rizika mora se voditi računa o razinama rizika iz najbolje prakse koje su kompatibilne s poduzećem;

9. „odobrenje” znači odobrenje za odobalne naftne i plinske djelatnosti u skladu s Direktivom 94/22/EZ;

10. „područje koje je obuhvaćeno odobrenjem” znači geografsko područje koje je obuhvaćeno odobrenjem;

11. „nositelj odobrenja” znači nositelj ili zajednički nositelji odobrenja;

12. „izvođač” znači bilo koji subjekt s kojim operator ili vlasnik sklopi ugovor za izvođenje određenih zadaća u ime operatora ili vlasnika;

13. „tijelo koje izdaje odobrenja” znači tijelo javne vlasti koje je nadležno za izdavanje odobrenja ili praćenje korištenja odobrenja kako je predviđeno Direktivom 94/22/EZ;

14. „nadležno tijelo” znači tijelo javne vlasti koje je imenovano u skladu s ovom Direktivom i nadležno za zadaće koje su mu dodijeljene u ovoj Direktivi. Nadležno tijelo može se sastojati od jednog ili više javnih tijela;

15. „istraživanje” znači bušenje potencijalnog nalazišta i sve povezane odobalne naftne i plinske djelatnosti koje su potrebne prije djelatnosti povezanih s proizvodnjom;

16. „proizvodnja” znači odobalno crpljenje nafte i plina iz podzemnih slojeva područja koje je obuhvaćeno odobrenjem, uključujući preradu nafte i plina i njihov prijenos kroz povezanu infrastrukturu;

17. „neproizvodni objekt” znači objekt koji nije objekt koji se koristi za proizvodnju nafte i plina;

18. „javnost” znači jedan ili više subjekata i, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom ili praksom, njihove udruge, organizacije ili skupine;

19. „objekt” znači stacionarno, nepomično ili pomično postrojenje ili kombinacija postrojenja koja su trajno međusobno povezana mostovima ili drugim strukturama, a koriste se za odobalne naftne i plinske djelatnosti ili u vezi s tim djelatnostima. Objekti uključuju pomične odobalne jedinice za bušenje samo kada su stacionirane u odobalnim vodama radi bušenja, proizvodnje ili drugih aktivnosti povezanih s odobalnim naftnim i plinskim djelatnostima;

20. „proizvodni objekt” znači objekt koji se koristi za proizvodnju;
21. „povezana infrastruktura” znači, unutar sigurnosne zone ili unutar obližnje zone na većoj udaljenosti od objekta sukladno odluci države članice:
- (a) bilo koja bušotina i povezane strukture, dodatne jedinice i naprave povezane s objektom;
 - (b) bilo koji uređaj ili mehanizam na glavnoj strukturi objekta ili pričvršćeni na nju;
 - (c) bilo koji uređaj ili mehanizam spojenog cjevovoda;
22. „prihvaćanje”, u odnosu na izvješće o velikim opasnostima, znači pismena obavijest nadležnog tijela operateru ili vlasniku da izvješće, ako se provede kako je u njemu određeno, zadovoljava zahtjeve ove Direktive. Prihvaćanje ne podrazumijeva bilo kakav prijenos odgovornosti za nadzor velikih nesreća na nadležno tijelo;
23. „velika opasnost” znači situacija koja može okončati velikom nesrećom;
24. „djelatnost na bušotini” znači bilo koja djelatnost koja se odnosi na bušotinu koja bi mogla imati za posljedicu slučajno ispuštanje materijala koje može dovesti do velike nesreće, uključujući bušenje, popravak ili preinake na bušotini, prestanak djelatnosti na bušotini i trajno napuštanje bušotine;
25. „kombinirana djelatnost” znači djelatnost koja se obavlja iz objekta s drugim objektom ili objektima u svrhe povezane s drugim objektom ili objektima, a koja stoga ima bitni učinak na rizike za sigurnost osoba ili zaštitu okoliša na nekom od objekata ili na svim objektima;
26. „sigurnosna zona” znači područje unutar 500 metara udaljenosti od bilo kojeg dijela objekta, koje uspostavlja država članica;
27. „vlasnik” znači subjekt koji je zakonski ovlašten za nadzor djelatnosti neproizvodnog objekta;
28. „plan unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj” znači plan koji izrađuje operater ili vlasnik u skladu sa zahtjevima ove Direktive, a odnosi se na mjere za sprečavanje eskalacije ili za ograničavanje posljedica velike nesreće povezane s odobalnim naftnim i plinskim djelatnostima;
29. „neovisna verifikacija” znači procjena i potvrda valjanosti pojedinih pisanih izjava od strane subjekta ili organizacijske strukture operatera ili vlasnika koji ne podliježu kontroli ili utjecaju subjekta ili organizacijske strukture koji te izjave koriste;
30. „bitna promjena” znači:
- (a) u slučaju izvješća o velikim opasnostima, promjena temelja na osnovi kojih je prihvaćeno izvorno izvješće, uključujući između ostalog fizičke izmjene, dostupnost novih spoznaja ili tehnologije i promjene u operativnom upravljanju;
 - (b) u slučaju obavijesti o djelatnostima na bušotini ili kombiniranim djelatnostima, promjena temelja na osnovi kojih je poslano izvorno izvješće, uključujući između ostalog fizičke izmjene, zamjenu jednog objekta drugim, dostupnost novih spoznaja ili tehnologije i promjene u operativnom upravljanju;
31. „početak djelatnosti” znači trenutak kada objekt ili povezana infrastruktura po prvi put sudjeluje u djelatnosti za koju je namijenjena;
32. „učinkovitost odgovora na izljev nafte” znači učinkovitost sustava za odgovor prilikom odgovora na izljev nafte, koja se temelji na analizi učestalosti, trajanja i trenutka pojave uvjeta u okolišu koji bi sprečavali odgovor. Procjena učinkovitosti odgovora na izljev nafte izražava se kao postotak vremena u kojem takvi uvjeti nisu prisutni i mora uključivati opis operativnih ograničenja koja se zbog te procjene postavljaju dotičnim objektima;
33. „elementi kritični za sigurnost i okoliš” znači dijelovi objekta, uključujući računalne programe, čija je svrha spriječiti ili ograničiti posljedice velike nesreće, ili čiji bi kvar mogao uzrokovati ili značajno doprinijeti velikoj nesreći;
34. „tripartitno savjetovanje” znači formalni dogovor kojim se omogućuje dijalog i suradnja između nadležnog tijela, operatera i vlasnika te predstavnika radnika;
35. „industrija” znači subjekti koji izravno sudjeluju u odobalnim naftnim i plinskim djelatnostima koje su obuhvaćene ovom Direktivom ili čije su aktivnosti usko povezane s tim djelatnostima;

36. „plan vanjskog odgovora na izvanredni događaj” znači lokalna, nacionalna ili regionalna strategija za sprečavanje eskalacije ili ograničavanje posljedica velike nesreće povezane s odobalnim naftnim i plinskim djelatnostima, koristeći sve resurse koji su operateru dostupni kako je opisano u relevantnom planu unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj, te bilo koje dodatne resurse koje na raspolaganje stave države članice;

37. „veliki okolišni incident” znači incident koji uzrokuje ili će vjerojatno prouzročiti značajne nepovoljne učinke na okoliš u skladu s Direktivom 2004/35/EZ.

POGLAVLJE II.

SPREČAVANJE VELIKIH NESREĆA POVEZANIH S ODOBALNIM NAFTNIM I PLINSKIM DJELATNOSTIMA

Članak 3.

Opća načela upravljanja rizicima u odobalnim naftnim i plinskim djelatnostima

1. Države članice zahtijevaju od operatera da osiguraju poduzimanje svih prikladnih mjera kako bi se spriječile velike nesreće tijekom odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti.

2. Države članice osiguravaju da operatere od njihovih dužnosti u skladu s ovom Direktivom ne oslobađa činjenica da su radnje ili propuste koji su doveli do ili doprinijeli velikim nesrećama izveli izvođači.

3. U slučaju velike nesreće države članice osiguravaju da operateri poduzimaju sve prikladne mjere kako bi ograničili njihove posljedice po zdravlje ljudi i okoliš.

4. Države članice zahtijevaju od operatera da osiguraju obavljanje odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti na temelju sustavnog upravljanja rizikom, kako bi preostali rizici od velikih nesreća za osobe, okoliš i odobalne objekte bili prihvatljivi.

Članak 4.

Pitanja sigurnosti i okoliša u vezi s odobrenjima

1. Države članice osiguravaju da se prilikom odlučivanja o izdavanju ili prenošenju odobrenja za izvođenje odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti vodi računa o sposobnosti podnositelja zahtjeva za takvo odobrenje da ispunji zahtjeve za djelatnosti u okviru odobrenja, kako su propisani relevantnim odredbama prava Unije, a posebno ove Direktive.

2. Prilikom procjene tehničke i financijske sposobnosti podnositelja zahtjeva za odobrenje, posebno se vodi računa o sljedećem:

(a) rizicima, opasnostima i bilo kojim drugim bitnim informacijama koje se odnose na područje obuhvaćeno dotičnim odobrenjem, uključujući prema potrebi trošak propadanja morskog okoliša iz točke (c) članka 8. stavka 1. Direktive 2008/56/EZ;

(b) konkretnoj fazi odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti;

(c) financijskoj sposobnosti podnositelja zahtjeva, uključujući eventualno osiguranje, za pokrivanje odgovornosti koje bi mogle proizići iz dotičnih odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti, uključujući odgovornost za eventualnu gospodarsku štetu ako je takva odgovornost predviđena nacionalnim pravom;

(d) dostupnim informacijama o učinkovitosti podnositelja zahtjeva u pogledu sigurnosti i okoliša, uključujući u odnosu na velike nesreće, ako je to primjereno, o djelatnostima za koje se traži odobrenje.

Prije izdavanja ili prenošenja odobrenja za odobalne naftne i plinske djelatnosti tijelo koje izdaje odobrenja prema potrebi se savjetuje s nadležnim tijelom.

3. Države članice osiguravaju da tijelo koje izdaje odobrenja ne izdaje odobrenje dok nije zadovoljno dokazima podnositelja zahtjeva da je, na temelju dogovora o kojima odlučuju države članice, poduzeo ili će poduzeti odgovarajuće mjere za pokrivanje odgovornosti koje bi mogle proizići iz odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti podnositelja zahtjeva. Te mjere vrijede i imaju učinak od početka odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti. Države članice od podnositelja zahtjeva zahtijevaju da na odgovarajući način dostave dokaze o tehničkoj i financijskoj sposobnosti i bilo koje druge bitne informacije koje se odnose na područje obuhvaćeno odobrenjem i predmetnu fazu odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti.

Države članice procjenjuju primjerenost mjera iz prvog podstavka kako bi utvrdile ima li podnositelj zahtjeva dovoljna financijska sredstva za trenutačno pokretanje i neometan tijek svih potrebnih mjera za učinkovit odgovor na izvanredni događaj i naknadnu sanaciju.

Države članice omogućuju uporabu održivih financijskih instrumenata i drugih rješenja kako bi podnositeljima zahtjeva za odobrenje pomogli u dokazivanju svoje financijske sposobnosti u skladu s prvim podstavkom.

Države članice utvrđuju barem postupke za osiguranje brzog i primjerenog rješavanja tužbi za naknadu štete, uključujući one koje se odnose na plaćanje odštete za prekogranične nesreće.

Države članice od nositelja odobrenja zahtijevaju da zadrže dovoljnu sposobnost za ispunjavanje svojih financijskih obveza koje proizlaze iz odgovornosti za odobalne naftne i plinske djelatnosti.

4. Operatera imenuje tijelo koje izdaje odobrenja ili nositelj odobrenja. U slučaju kada operatera imenuje nositelj odobrenja, on o tome unaprijed obavješćuje tijelo koje izdaje odobrenja. U tom slučaju tijelo koje izdaje odobrenja, prema potrebi nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, smije uložiti prigovor na imenovanje operatera. Ako je takav prigovor uložen, države članice od nositelja odobrenja zahtijevaju da imenuje prikladnog alternativnog operatera ili preuzme dužnosti operatera u skladu s ovom Direktivom.

5. Postupci izdavanja odobrenja za odobalne naftne i plinske djelatnosti u odnosu na dano područje obuhvaćeno odobrenjem organiziraju se tako da država članica prije početka proizvodnje može razmotriti informacije koje su prikupljene istraživanjem.

6. Prilikom procjene tehničke i financijske sposobnosti podnositelja zahtjeva za odobrenje, posebno se vodi računa o okolišno osjetljivom morskom i obalnom okolišu, a posebno ekosustavima koji imaju važnu ulogu u ublažavanju klimatskih promjena i prilagodbu na njih, kao što su slane močvare i morsko dno obraslo morskom travom, te zaštićenim morskim područjima kao što su posebna područja očuvanja u skladu s Direktivom Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore⁽¹⁾, područja posebne zaštite u skladu s Direktivom 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o očuvanju divljih ptica⁽²⁾, i zaštićena morska područja koje su Unija ili dotične države članice dogovorile u okviru svih međunarodnih ili regionalnih sporazuma čije su potpisnice.

Članak 5.

Sudjelovanje javnosti u vezi s učincima planiranih odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti na okoliš

1. Bušenje bušotine u istraživačke svrhe s neproizvodnog objekta ne smije početi ako relevantna nadležna tijela države članice nisu prethodno osigurala rano i učinkovito sudjelovanje javnosti u vezi s mogućim učincima planiranih odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti na okoliš u skladu s drugim pravnim aktima Unije, posebno s Direktivom 2001/42/EZ ili, ovisno o slučaju, 2011/92/EU.

2. U slučaju kada nije obavljeno savjetovanje s javnosti u skladu sa stavkom 1., države članice osiguravaju sljedeće mjere:

(a) javnost se obavješćuje, javnim objavama ili drugim primjerenim sredstvima kao što su elektronički mediji, u slučaju kada se planira dopustiti djelatnosti istraživanja;

⁽¹⁾ SL L 206, 22.7.1992., str. 7.

⁽²⁾ SL L 20, 26.1.2010., str. 7.

(b) utvrđuje se zainteresirana javnost, uključujući javnost na koju utječe ili bi mogla utjecati ili koju bi mogla interesirati odluka o dopuštanju djelatnosti istraživanja, uključujući relevantne nevladine organizacije kao što su organizacije koje promiču zaštitu okoliša, te ostale relevantne organizacije;

(c) na raspolaganje javnosti stavljaju se relevantne informacije o takvim planiranim djelatnostima, uključujući, između ostalog, informacije o pravu sudjelovanja u odlučivanju te o tom kome se mogu uputiti primjedbe ili pitanja;

(d) javnost ima pravo izraziti primjedbe i mišljenja u trenutku kada su sve mogućnosti otvorene, prije donošenja odluka o dopuštanju istraživanja;

(e) prilikom donošenja odluka iz točke (d) uzimaju se u obzir rezultati sudjelovanja javnosti; i

(f) predmetna država članica pravodobno obavješćuje javnost, nakon što prouči njihove primjedbe i mišljenja, o donesenim odlukama te razlozima i razmatranjima na kojima se te odluke temelje, uključujući informacije o procesu sudjelovanja javnosti.

Utvrđuju se razumni rokovi kojima se osigurava dovoljno vremena za svaku od različitih faza sudjelovanja javnosti.

3. Ovaj se članak ne primjenjuje u odnosu na područja za koje se odobrenje izdaje prije 18. srpnja 2013.

Članak 6.

Odobalne naftne i plinske djelatnosti unutar područja koja su obuhvaćena odobrenjima

1. Države članice osiguravaju da se djelatnosti proizvodnih objekata i povezane infrastrukture izvode samo u područjima koja su obuhvaćena odobrenjima i da ih izvode samo operateri koji su za tu namjenu imenovani u skladu s člankom 4. stavkom 4.

2. Države članice od nositelja odobrenja zahtijevaju da osigura da je operater sposoban ispuniti zahtjeve za konkretne djelatnosti u okviru odobrenja.

3. Tijekom svih odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti države članice od nositelja odobrenja zahtijevaju da poduzme sve razumne mjere kako bi osigurao da operater ispunjava zahtjeve, izvršava svoje zadaće i dužnosti iz ove Direktive.

4. Ako nadležno tijelo utvrdi da operater više nije sposoban ispunjavati relevantne zahtjeve iz ove Direktive, o tome obavješćuje tijelo koje izdaje odobrenja. Tijelo koje izdaje odobrenja zatim o tome obavješćuje nositelja odobrenja, a nositelj odobrenja preuzima odgovornost za izvršavanje predmetnih dužnosti i bez odlaganja tijelu koje izdaje odobrenja predlaže zamjenskog operatera.

5. Države članice osiguravaju da djelatnosti koje se odnose na proizvodne i neproizvodne objekte ne započnu ili se ne nastave dok nadležno tijelo ne prihvati izvješće o velikim opasnostima u skladu s ovom Direktivom.

6. Države članice osiguravaju da djelatnosti na bušotini ili kombinirane djelatnosti ne započnu ili se ne nastave dok nadležno tijelo ne prihvati izvješće o velikim opasnostima za dotične objekte u skladu s ovom Direktivom. Osim toga, takve se djelatnosti ne smiju započeti ili nastaviti ako nadležnom tijelu nije dostavljena obavijest o djelatnostima na bušotini ili obavijest o kombiniranim djelatnostima u skladu s točkom (h) odnosno (i) članka 11. stavka 1., ili ako je nadležno tijelo izrazilo prigovor na sadržaj obavijesti.

7. Države članice osiguravaju da se oko objekta uspostavi sigurnosna zona i da je plovilima zabranjen ulaz ili zadržavanje u toj sigurnosnoj zoni.

Međutim, ta se zabrana ne odnosi na plovilo koje ulazi ili se zadržava u sigurnosnoj zoni:

- (a) u vezi s polaganjem, inspekcijom, ispitivanjem, popravkom, održavanjem, izmjenom, obnavljanjem ili uklanjanjem bilo kakvih podvodnih kabela ili cjevovoda unutar ili u blizini te sigurnosne zone;
- (b) radi pružanja usluga bilo kojem objektu u toj sigurnosnoj zoni ili radi prijevoza osoba ili dobara na objekt ili s njega;
- (c) radi inspekcije bilo kojeg objekta ili povezane infrastrukture u toj sigurnosnoj zoni prema ovlaštenju države članice;
- (d) u vezi sa spašavanjem ili pokušajem spašavanja života ili imovine;
- (e) radi nepovoljnih vremenskih uvjeta;
- (f) u slučaju nužde; ili
- (g) uz pristanak operatera, vlasnika ili države članice u kojoj se sigurnosna zona nalazi.

8. Države članice uspostavljaju mehanizam za učinkovito sudjelovanje u tripartitnom savjetovanju između nadležnog tijela, operatera i vlasnika te predstavnikâ radnikâ oko oblikovanja normi i politika koje se odnose na sprečavanje velikih nesreća.

Članak 7.

Odgovornost za štetu u okolišu

Ne dovodeći u pitanje postojeći opseg odgovornosti u odnosu na sprečavanje i sanaciju štete u okolišu u skladu s Direktivom 2004/35/EZ, države članice osiguravaju da je nositelj odobrenja financijski odgovoran za sprečavanje i sanaciju štete u okolišu kako je utvrđeno u toj Direktivi, a koju su prouzročile odobalne naftne i plinske djelatnosti koje obavlja nositelj odobrenja ili operater u njegovo ime.

Članak 8.

Imenovanje nadležnog tijela

1. Države članice imenuju nadležno tijelo koje je odgovorno za sljedeće regulatorne funkcije:

- (a) procjenu i prihvaćanje izvješća o velikim opasnostima, procjenu obavijesti o projektu te procjenu obavijesti o djelatnostima na bušotini ili kombiniranim djelatnostima i ostalih sličnih dokumenata koji se tijelu dostavljaju;
- (b) nadzor sukladnosti operatera i vlasnika s ovom Direktivom, što uključuje inspekcijske mjere, istražne mjere i mjere provedbe;
- (c) savjetovanje ostalih vlasti ili tijela, uključujući tijelo koje izdaje odobrenja;
- (d) izradu godišnjih planova u skladu s člankom 21.;
- (e) izradu izvješća;
- (f) suradnju s nadležnim tijelima ili kontaktnim točkama u skladu s člankom 27.

2. Države članice u svakom trenutku osiguravaju da je nadležno tijelo neovisno i objektivno u izvođenju svojih regulatornih funkcija, a posebno u odnosu na točke (a), (b) i (c) stavka 1. Sukladno tome, moraju se sprečavati sukobi interesa između, s jedne strane, regulatornih funkcija nadležnog tijela i, s druge strane, regulatornih funkcija koje se odnose na ekonomski razvoj odobalnih prirodnih bogatstava i odobravanje odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti unutar države članice te ubiranje prihoda od tih djelatnosti i upravljanje tim prihodima.

3. Kako bi se postigli ciljevi iz stavka 2., države članice zahtijevaju da se regulatorne funkcije nadležnog tijela izvršavaju unutar tijela koje je neovisno od bilo kojih funkcija države članice koje se odnose na ekonomski razvoj odobalnih prirodnih bogatstava i odobravanje odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti unutar države članice te ubiranje prihoda od tih djelatnosti i upravljanje tim prihodima.

Međutim, ako je ukupni broj objekata sa stalnom posadom manji od šest, predmetna država članica može odlučiti ne primjenjivati prvi podstavak. Takvom odlukom ne dovodi u pitanje svoje obveze iz stavka 2.

4. Države članice stavljaju na raspolaganje javnosti opis organizacije nadležnog tijela, uključujući razloge zašto je nadležno tijelo uspostavljeno na taj način, te kako su osigurale izvršavanje regulatornih funkcija određenih u stavku 1. i ispunjavanje obveza određenih u stavku 2.

5. Države članice osiguravaju da nadležno tijelo ima primjerene ljudske i financijske resurse za izvršavanje svojih dužnosti iz ove Direktive. Ti resursi moraju biti razmjerni opsegu odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti država članica.

6. Države članice mogu sklapati formalne dogovore s odgovarajućim agencijama Unije ili drugim prikladnim tijelima, ako takva postoje, kako bi osigurale specijalističko stručno znanje koje će nadležnom tijelu pomoći u izvršavanju regulatornih funkcija. Tijelo se ne smatra prikladnim u smislu ovog stavka ako njegova objektivnost može biti ugrožena radi sukoba interesa.

7. Države članice mogu uspostaviti mehanizme u skladu s kojima se financijski troškovi nadležnog tijela u izvršavanju dužnosti iz ove Direktive mogu namiriti od nositelja odobrenja, operatera ili vlasnika.

8. Ako se nadležno tijelo sastoji od više tijela, država članica ulaže sve napore kako bi izbjegla udvostručivanje regulatornih funkcija između tih tijela. Država članica može imenovati jedno od sastavnih tijela kao vodeće tijelo koje je odgovorno za koordiniranje regulatornih funkcija iz ove Direktive i izvješćivanje Komisiji.

9. Države članice preispituju aktivnosti nadležnog tijela i poduzimaju sve potrebne mjere kako bi se poboljšala njegova učinkovitost u izvršavanju regulatornih funkcija koje su određene u stavku 1.

Članak 9.

Rad nadležnog tijela

Države članice osiguravaju da nadležno tijelo:

- (a) djeluje neovisno od politika, regulatornih odluka i drugih pitanja koja nisu povezana s njegovim dužnostima iz ove Direktive;
- (b) jasno određuje opseg svojih odgovornosti i odgovornosti operatera i vlasnika u pogledu nadzora nad rizicima od velike nesreće iz ove Direktive;
- (c) utvrdi politiku, proces i postupke za temeljitu procjenu izvješća o velikim opasnostima i obavijesti koje se dostavljaju u skladu s člankom 11., kao i za nadzor sukladnosti s ovom Direktivom u okviru nadležnosti države članice, uključujući inspekcijske mjere, istražne mjere i mjere provedbe;
- (d) stavlja politike, procese i postupke u skladu s točkom (c) na raspolaganje operaterima i vlasnicima, a njihove sažetke na raspolaganje javnosti;
- (e) prema potrebi izrađuje i provodi koordinirane ili zajedničke postupke s drugim tijelima države članice radi izvršavanja dužnosti iz ove Direktive; i
- (f) temelji svoju politiku, organizaciju i operativne postupke na načelima koja su određena u Prilogu III.

Članak 10.

Zadaće Europske agencije za pomorsku sigurnost

1. Europska agencija za pomorsku sigurnost (EMSA, dalje u tekstu „Agencija”) pruža tehničku i znanstvenu pomoć državama članicama i Komisiji u skladu sa svojim mandatom iz Uredbe (EZ) br. 1406/2002.
2. U okviru svojeg mandata, Agencija:
 - (a) pomaže Komisiji i dotičnim državama članicama u otkrivanju i praćenju opsega izljeva nafte ili plina;
 - (b) pomaže državama članicama, na njihov zahtjev, u izradi i provedbi planova vanjskog odgovora na izvanredni događaj, pogotovo kada su prisutni prekogranični učinci unutar i izvan odobalnih voda država članica;
 - (c) na temelju planova vanjskog i unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj država članica, s državama članicama i operaterima sastavlja katalog dostupne opreme i službi za odgovor na izvanredni događaj.

3. Agencija može, na zahtjev:

- (a) pomoći Komisiji procijeniti planove vanjskog odgovora na izvanredni događaj država članica kako bi provjerila jesu li sukladni ovoj Direktivi;
- (b) preispitati vježbe čiji je cilj ispitati prekogranične mehanizme i mehanizme Unije za postupanje u slučaju izvanrednog događaja.

POGLAVLJE III.

PRIPREMA I IZVOĐENJE ODOBALNIH NAFTNIH I PLINSKIH DJELATNOSTI

Članak 11.

Dokumenti koji se dostavljaju za izvođenje odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti

1. Države članice osiguravaju da operater ili vlasnik dostavi nadležnom tijelu sljedeće dokumente:

- (a) politiku poduzeća za sprečavanje velikih nesreća ili odgovarajući opis te politike, u skladu s člankom 19. stavcima 1. i 5.;
- (b) sustav za upravljanje sigurnošću i okolišem koji se odnosi na objekt, ili odgovarajući opis tog sustava, u skladu s člankom 19. stavcima 3. i 5.;
- (c) u slučaju kada se planira proizvodni objekt, obavijest o projektu u skladu sa zahtjevima Priloga I. dijela 1.;
- (d) opis sustava neovisne verifikacije u skladu s člankom 17.;
- (e) izvješće o velikim opasnostima u skladu s člancima 12. i 13.;
- (f) u slučaju bitne promjene ili rastavljanja objekta, izmijenjeno izvješće o velikim opasnostima u skladu s člancima 12. i 13.;
- (g) plan unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj ili odgovarajući opis tog plana, u skladu s člancima 14. i 28.;
- (h) u slučaju djelatnosti na bušotini, obavijest o toj djelatnosti na bušotini i informacije o toj djelatnosti na bušotini u skladu s člankom 15.;
- (i) u slučaju kombinirane djelatnosti, obavijest o kombiniranim djelatnostima u skladu s člankom 16.;

(j) u slučaju postojećeg proizvodnog objekta koji se premješta na novu proizvodnu lokaciju na kojoj će se izvoditi djelatnost, obavijest o premještanju u skladu s dijelom 1. Priloga I.;

(k) bilo koji drugi relevantni dokument koji zatraži nadležno tijelo.

2. Dokumenti koje treba dostaviti u skladu s točkama (a), (b), (d) i (g) stavka 1. uključuju se uz izvješće o velikim opasnostima koje se zahtijeva u točki (e) stavka 1. Ako već nije dostavljena, politika poduzeća za sprečavanje velikih nesreća u slučaju operatera djelatnosti na bušotini uključuje se uz obavijest o djelatnosti na bušotini koje se dostavlja u skladu s točkom (h) stavka 1.

3. Obavijest o projektu koja se zahtijeva u skladu s točkom (c) stavka 1. dostavlja se nadležnom tijelu u roku koji odredi nadležno tijelo prije predviđenog datuma dostave izvješća o velikim opasnostima za planiranu djelatnost. Nadležno tijelo na obavijest o projektu odgovara primjedbama koje treba uzeti u obzir u izvješću o velikim opasnostima.

4. Ako postojeći proizvodni objekt treba ući u odobalne vode države članice ili izići iz njih, operater pismenim putem obavješćuje nadležno tijelo prije datuma predviđenog ulaska proizvodnog objekta u odobalne vode države članice ili izlaska iz njih.

5. Obavijest o premještanju koja se zahtijeva u skladu s točkom (j) stavka 1. dostavlja se nadležnom tijelu u dovoljno ranoj fazi predloženog procesa kako bi operater tijekom izrade izvješća o velikim opasnostima bio u mogućnosti uzeti u obzir sva pitanja koja postavi nadležno tijelo.

6. Ako prije dostavljanja izvješća o velikim opasnostima nastupi bitna promjena koja utječe na obavijest o projektu ili premještanju, nadležno tijelo se o takvoj promjeni obavješćuje što je prije moguće.

7. Izvješće o velikim opasnostima koje se zahtijeva u skladu s točkom (e) stavka 1. dostavlja se nadležnom tijelu u roku koji odredi nadležno tijelo, a koji je prije planiranog početka djelatnosti.

Članak 12.

Izvješće o velikim opasnostima za proizvodni objekt

1. Države članice osiguravaju da operater izradi izvješće o velikim opasnostima za proizvodni objekt, koje se dostavlja u skladu s točkom (e) članka 11. stavka 1. To izvješće sadržava informacije navedene u dijelovima 2. i 5. Priloga I. i ažurira se kad god je potrebno ili kada to zatraži nadležno tijelo.

2. Države članice osiguravaju da se u odgovarajućim fazama izrade izvješća o velikim opasnostima za proizvodni objekt obavi savjetovanje s predstavnicima radnika, te da se o tome osiguraju dokazi u skladu s točkom 3. dijela 2. Priloga I.

3. Uz suglasnost nadležnog tijela, izvješće o velikim opasnostima za proizvodni objekt može se izraditi u odnosu na skupinu objekata.

4. Ako su za prihvatanje izvješća o velikim opasnostima potrebne daljnje informacije, države članice osiguravaju da operater na zahtjev nadležnog tijela pruži takve informacije i izvrši sve potrebne izmjene dostavljenog izvješća o velikim opasnostima.

5. Ako su u planu izmjene proizvodnog objekta koje predstavljaju bitnu promjenu, ili se namjerava rastaviti nepomični proizvodni objekt, operater izrađuje izmijenjeno izvješće o velikim opasnostima koje se dostavlja u skladu s točkom (f) članka 11. stavka 1. u roku koji odredi nadležno tijelo, u skladu s dijelom 6. Priloga I.

6. Države članice osiguravaju da se planirane izmjene ne izvode, a rastavljanje ne započinje dok nadležno tijelo ne prihvati izmijenjeno izvješće o velikim opasnostima za proizvodni objekt.

7. Operater periodički, najmanje svakih pet godina ili ranije ako to zatraži nadležno tijelo, temeljito preispituje izvješće o velikim opasnostima za proizvodni objekt. O rezultatima preispitivanja obavješćuje se nadležno tijelo.

Članak 13.

Izvješće o velikim opasnostima za neproizvodni objekt

1. Države članice osiguravaju da operater izradi izvješće o velikim opasnostima za neproizvodni objekt, koje se dostavlja u skladu s točkom (e) članka 11. stavka 1. To izvješće sadržava informacije navedene u dijelovima 3. i 5. Priloga I. i ažurira se kad god je potrebno ili kada to zatraži nadležno tijelo.

2. Države članice osiguravaju da se u odgovarajućim fazama izrade izvješća o velikim opasnostima za neproizvodni objekt obavi savjetovanje s predstavnicima radnika te da se o tome osiguraju dokazi u skladu s točkom 2. dijela 3. Priloga I.

3. U slučaju kada su za prihvatanje izvješća o velikim opasnostima za neproizvodni objekt potrebne daljnje informacije, države članice osiguravaju da operater na zahtjev nadležnog

tijela pruži takve informacije i izvrši sve potrebne izmjene dostavljenog izvješća o velikim opasnostima.

4. Ako su u planu izmjene neproizvodnog objekta koje predstavljaju bitnu promjenu, ili se namjerava rastaviti nepomični neproizvodni objekt, vlasnik izrađuje izmijenjeno izvješće o velikim opasnostima koje se dostavlja u skladu s točkom (f) članka 11. stavka 1. u roku koji odredi nadležno tijelo, u skladu s točkama 1., 2. i 3. dijela 6. Priloga I.

5. U slučaju nepomičnog neproizvodnog objekta, države članice osiguravaju da se planirane izmjene ne izvode, a rastavljanje ne započinje dok nadležno tijelo ne prihvati izmijenjeno izvješće o velikim opasnostima za nepomični neproizvodni objekt.

6. U slučaju pomičnog neproizvodnog objekta, države članice osiguravaju da se planirane izmjene ne izvode dok nadležno tijelo ne prihvati izmijenjeno izvješće o velikim opasnostima za pomični neproizvodni objekt.

7. Operater periodički, najmanje svakih pet godina ili ranije ako to zatraži nadležno tijelo, temeljito preispituje izvješće o velikim opasnostima za neproizvodni objekt. O rezultatima preispitivanja obavješćuje se nadležno tijelo.

Članak 14.

Planovi unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj

1. Države članice osiguravaju da operateri ili, ovisno o slučaju, vlasnici izrade planove unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj koji se dostavljaju u skladu s točkom (g) članka 11. stavka 1. Planovi se izrađuju u skladu s člankom 28., vodeći računa o procjeni rizika od velike nesreće koja je provedena tijekom izrade najnovijeg izvješća o velikim opasnostima. Plan uključuje analizu učinkovitosti odgovora na izljev nafte.

2. U slučaju kada se pomični neproizvodni objekt namjerava koristiti za izvođenje djelatnosti na bušotini, u planu unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj za objekt vodi se računa o procjeni rizika koja je provedena tijekom izrade obavijesti o djelatnostima na bušotini koja se dostavlja u skladu s točkom (h) članka 11. stavka 1. Ako je potrebno izmijeniti plan unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj zbog konkretne prirode bušotine ili njezine lokacije, države članice osiguravaju da operater bušotine nadležnom tijelu dostavi izmijenjen plan unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj ili odgovarajući opis tog plana, kao dopunu odgovarajućoj obavijesti o djelatnostima na bušotini.

3. U slučaju kada se neproizvodni objekt namjerava koristiti za izvođenje kombiniranih djelatnosti, plan unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj mijenja se kako bi obuhvatio kombinirane djelatnosti i dostavlja se nadležnom tijelu kao dopuna odgovarajućoj obavijesti o kombiniranim djelatnostima.

Članak 15.

Obavijest i informacije o djelatnostima na bušotini

1. Države članice osiguravaju da operater bušotine izradi obavijest koja se dostavlja nadležnom tijelu u skladu s točkom (h) članka 11. stavka 1. Obavijest se dostavlja u roku koji odredi nadležno tijelo, a koji je raniji od početka djelatnosti na bušotini. Ta obavijest o djelatnostima na bušotini sadržava pojedinosti o projektu bušotine i predloženim djelatnostima na bušotini u skladu s Prilogom I. dijelom 4. To uključuje i analizu učinkovitosti odgovora na izljev nafte.

2. Nadležno tijelo razmatra obavijest i, ako smatra potrebnim, poduzima odgovarajuće radnje prije početka djelatnosti na bušotini, koje mogu uključivati zabranu početka djelatnosti.

3. Države članice osiguravaju da operater bušotine u planiranje i izradu bitne promjene dostavljene obavijesti o djelatnostima na bušotini uključi neovisnog verifikatora u skladu s točkom (b) članka 17. stavka 4. te da o svim bitnim promjenama dostavljene obavijesti o djelatnostima na bušotini odmah obavijesti nadležno tijelo. Nadležno tijelo razmatra te promjene i, ako smatra potrebnim, poduzima odgovarajuće radnje.

4. Države članice osiguravaju da operater bušotine dostavi nadležnom tijelu izvješća o djelatnostima na bušotini u skladu sa zahtjevima Priloga II. Izvješća se dostavljaju na tjednoj osnovi, počevši od dana početka djelatnosti na bušotini, ili u razmacima koje odredi nadležno tijelo.

Članak 16.

Obavijest o kombiniranim djelatnostima

1. Države članice osiguravaju da operateri i vlasnici koji sudjeluju u kombiniranoj djelatnosti zajednički izrade obavijest koja se dostavlja u skladu s točkom (i) članka 11. stavka 1. Obavijest sadržava informacije navedene u Prilogu I. dijelu 7. Države članice osiguravaju da obavijest o kombiniranim djelatnostima nadležnom tijelu dostavi jedan od dotičnih operatera. Obavijest se dostavlja u roku koji odredi nadležno tijelo, prije početka kombiniranih djelatnosti.

2. Nadležno tijelo razmatra obavijest i, ako smatra potrebnim, poduzima odgovarajuće radnje prije početka kombiniranih djelatnosti, koje mogu uključivati zabranu početka djelatnosti.

3. Države članice osiguravaju da operater koji je dostavio obavijest bez odlaganja obavijesti nadležno tijelo o svim bitnim promjenama dostavljene obavijesti. Nadležno tijelo razmatra te promjene i, ako smatra potrebnim, poduzima odgovarajuće radnje.

Članak 17.

Neovisna verifikacija

1. Države članice osiguravaju da operateri i vlasnici uspostave sustave za neovisnu verifikaciju i da izrade opise takvih sustava, koji se dostavljaju u skladu s točkom (d) članka 11. stavka 1. i uključuju u sustav upravljanja sigurnošću i okolišem koji se dostavlja skladu s točkom (b) članka 11. stavka 1. Opis sadrži informacije navedene u Prilogu I. dijelu 5.

2. Rezultati neovisne verifikacije ne dovode u pitanje odgovornost operatera ili vlasnika za pravilno i sigurno funkcioniranje opreme i sustava koji se provjeravaju.

3. Odabir neovisnog verifikatora i oblikovanje sustava za neovisnu verifikaciju mora zadovoljavati mjerila iz Priloga V.

4. Sustavi neovisne verifikacije uspostavljaju se:

(a) u pogledu objekata, kako bi se dobila neovisna potvrda da su elementi kritični za sigurnost i okoliš koji su utvrđeni tijekom procjene rizika za objekt, kako je opisano u izvješću o velikim opasnostima, prikladni i da je raspored pregledavanja i ispitivanja elemenata kritičnih za sigurnost i okoliša prikladan, ažuran i da se primjenjuje kako je planirano;

(b) u pogledu obavijesti o djelatnostima na bušotini, kako bi se dobila neovisna potvrda da su projekt bušotine i mjere nadzora bušotine prikladni za predviđene uvjete na bušotini u svakom trenutku.

5. Države članice osiguravaju da operateri i vlasnici odgovore na savjete neovisnog verifikatora i u skladu s njima poduzmu odgovarajuće radnje.

6. Države članice zahtijevaju da operateri i vlasnici osiguraju da su nadležnom tijelu dostupni savjeti koje su primili od neovisnog verifikatora u skladu s točkom (a) stavka 4. i evidencija o radnjama koje su poduzeli na temelju takvih savjeta te da ih operater ili vlasnik čuvaju tijekom razdoblja od šest mjeseci nakon dovršetka odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti na koje se odnose.

7. Države članice zahtijevaju da operateri bušotina osiguraju da se zaključci i primjedbe neovisnog verifikatora u skladu s točkom (b) stavka 4. ovog članka te njihove radnje poduzete kao odgovor na te zaključke i primjedbe navedu u obavijesti o djelatnostima na bušotini koja se izrađuje u skladu s člankom 15.

8. Sustav verifikacije za proizvodni objekt uspostavlja se prije završetka projekta. Za neproizvodni objekt sustav se uspostavlja prije početka djelatnosti u odobalnim vodama država članica.

Članak 18.

Ovlasti nadležnog tijela u odnosu na djelatnosti na objektima

Države članice osiguravaju da nadležno tijelo:

- (a) zabrani djelatnost ili početak djelatnosti na bilo kojem objektu ili bilo kojoj povezanoj infrastrukturi ako smatra da mjere koje su predložene u izvješću o velikim opasnostima za sprečavanje ili ograničavanje posljedica velikih nesreća ili obavijestima o djelatnostima na bušotini ili kombiniranim djelatnostima koje su dostavljene u skladu s točkama (h) odnosno (i) članka 11. stavka 1. nisu dovoljne za ispunjavanje zahtjeva koji su određeni u ovoj Direktivi;
- (b) u iznimnim situacijama i kada smatra da sigurnost i zaštita okoliša nisu ugroženi, skraćuje traženi vremenski razmak između dostavljanja izvješća o velikim opasnostima ili drugih dokumenata koji se dostavljaju u skladu s člankom 11. i početka djelatnosti;
- (c) od operatera zahtijeva da poduzme sve razmjerne mjere koje nadležno tijelo smatra potrebnima kako bi se osigurala sukladnost s člankom 3. stavkom 1.;
- (d) ako se primjenjuje članak 6. stavak 4., poduzima odgovarajuće mjere kako bi se osigurala kontinuirana sigurnost djelatnosti;
- (e) ima ovlaštenje zahtijevati poboljšanja te prema potrebi zabraniti nastavak djelatnosti bilo kojeg objekta ili bilo kojeg njegovog dijela ili bilo koje povezane infrastrukture ako rezultati inspekcije, utvrđivanje u skladu s člankom 6. stavkom 4., periodičko preispitivanje izvješća o velikim opasnostima koje se dostavlja u skladu s točkom (e) članka 11. stavka 1. ili izmjene obavijesti koje se dostavljaju u skladu s člankom 11. pokažu da se ne ispunjavaju zahtjevi ove Direktive ili da postoji utemeljena zabrinutost u pogledu sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti ili objekata.

POGLAVLJE IV.

POLITIKA SPREČAVANJA

Članak 19.

Sprečavanje velikih nesreća od strane operatera i vlasnika

1. Države članice od operatera i vlasnika zahtijevaju da izrade dokument u kojem određuju politiku svojeg poduzeća za sprečavanje velikih nesreća, koji se dostavlja u skladu s točkom (a) članka 11. stavka 1. te da osiguraju da se ona primjenjuje tijekom čitavog trajanja njihovih odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti, što uključuje uspostavljanje odgovarajućih režima praćenja kako bi se osigurala učinkovitost te politike. Dokument sadržava informacije navedene u Prilogu I. dijelu 8.

2. Politika poduzeća za sprečavanje velikih nesreća vodi računa o primarnoj odgovornosti operatera za, između ostalog, nadzor nad rizicima od velike nesreće koji proizlaze iz njihovih djelatnosti te za trajno poboljšanje nadzora nad tim rizicima kako bi u svakom trenutku bila osigurana visoka razina zaštite.

3. Države članice osiguravaju da operateri i vlasnici izrade dokument u kojem određuju svoj sustav upravljanja sigurnošću i okolišem, koji se dostavlja u skladu s točkom (b) članka 11. stavka 1. Taj dokument uključuje opis:

- (a) organizacijskih rješenja za nadzor nad velikim opasnostima;
- (b) rješenja za izradu i dostavljanje izvješća o velikim opasnostima te prema potrebi drugih dokumenata u skladu s ovom Direktivom; i
- (c) sustava neovisne verifikacije koji su uspostavljeni u skladu s člankom 17.

4. Države članice omogućuju operaterima i vlasnicima da doprinesu mehanizmima za učinkovito tripartitno savjetovanje koji se uspostavljaju u skladu s člankom 6. stavkom 8. Kada je to primjereno, predanost vlasnika i operatera takvim mehanizmima može se opisati u politici poduzeća za sprečavanje velikih nesreća.

5. Politika poduzeća za sprečavanje velikih nesreća i sustav upravljanja sigurnošću i okolišem izrađuju se u skladu s dijelovima 8. i 9. Priloga I. i Prilogom IV. Primjenjuju se sljedeći uvjeti:

- (a) Politika poduzeća za sprečavanje velikih nesreća izrađuje se u pisanom obliku i utvrđuje opće ciljeve i mjere nadzora nad rizikom od velike nesreće te kako će se ti ciljevi postići, a mjere provoditi na razini poduzeća;

(b) sustav upravljanja sigurnošću i okolišem integrira se u opći sustav upravljanja operatora ili vlasnika i uključuje organizacijsku strukturu, odgovornosti, prakse, postupke, procese i resurse za utvrđivanje i provedbu politike poduzeća za sprečavanje velikih nesreća.

6. Države članice osiguravaju da operatori i vlasnici izrade i održavaju potpun popis opreme za odgovor na izvanredni događaj koja se odnosi na njihove odobalne naftne i plinske djelatnosti.

7. Države članice osiguravaju da operatori i vlasnici uz savjetovanje s nadležnim tijelom i koristeći razmjenu znanja, informacija i iskustava predviđenu člankom 27. stavkom 1. izrade i revidiraju norme i smjernice za najbolje prakse koje se odnose na nadzor velikih opasnosti tijekom cijelog životnog ciklusa projekta i izvođenja odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti te da kao minimum slijede odrednice iz Priloga VI.

8. Države članice zahtijevaju da operatori i vlasnici osiguraju da njihove politike poduzeća za sprečavanje velikih nesreća iz stavka 1. obuhvaćaju i njihove proizvodne i neproizvodne objekte izvan Unije.

9. U slučaju kada aktivnost koju obavlja operator ili vlasnik predstavlja neposrednu opasnost za zdravlje ljudi ili značajno povećava rizik od velike nesreće, države članice osiguravaju da operator ili vlasnik poduzme prikladne mjere koje prema potrebi mogu uključivati zaustavljanje predmetne aktivnosti dok opasnost ili rizik ne bude pod odgovarajućim nadzorom. Države članice osiguravaju da kod poduzimanja takvih mjera operator ili vlasnik bez odlaganja, a najkasnije 24 sata nakon što poduzme mjere, o tome obavijesti nadležno tijelo.

10. Države članice osiguravaju da operatori i vlasnici prema potrebi poduzmu prikladne mjere za korištenje prikladnih tehničkih sredstava ili postupaka kojima će poboljšati pouzdanost prikupljanja i bilježenja relevantnih podataka i spriječiti moguće manipulacije tim podacima.

Članak 20.

Odobalne naftne i plinske djelatnosti koje se provode izvan Unije

1. Države članice od poduzeća koja su registrirana na njihovom državnom području, a odobalne naftne i plinske djelatnosti provode, samostalno ili putem podružnica, izvan Unije u svojstvu nositelja odobrenja ili operatora zahtijevaju da ih na zahtjev izvijeste o okolnostima svih velikih nesreća u kojima su ta poduzeća bila uključena.

2. U zahtjevu za izvješćivanjem u skladu sa stavkom 1. ovog članka relevantna država članica navodi pojedinosti o traženim

informacijama. Takva se izvješća razmjenjuju u skladu s člankom 27. stavkom 1. Države članice koje nemaju nadležno tijelo ni kontaktnu točku primljena izvješća dostavljaju Komisiji.

Članak 21.

Osiguranje sukladnosti s regulatornim okvirom za sprečavanja velikih nesreća

1. Države članice osiguravaju da operatori i vlasnici postupaju u skladu s mjerama koje su utvrđene u izvješću o velikim opasnostima i u planovima navedenima u obavijesti o djelatnostima na bušotini i obavijesti o kombiniranim djelatnostima, koji se dostavljaju u skladu s točkama (e), (h) odnosno (i) članka 11. stavka 1.

2. Države članice osiguravaju da operatori i vlasnici nadležnom tijelu ili bilo kojim drugim osobama koje djeluju u skladu s naređenjima nadležnog tijela, omoguće prijevoz do ili s objekta ili plovila povezanog s odobalnim naftnim i plinskim djelatnostima, što uključuje prijevoz njihove opreme, u bilo koje razumno vrijeme, te da im osiguraju smještaj, obroke i druge potrebe povezane s obilascima objekata, kako bi se nadležnom tijelu omogućio nadzor, uključujući inspekcije, istrage i provedbu sukladnosti s ovom Direktivom.

3. Države članice osiguravaju da nadležno tijelo izradi godišnje planove učinkovitog nadzora, uključujući inspekcije, velikih rizika koji se temelje na upravljanju rizicima i u kojima se posebno vodi računa o sukladnosti s izvješćem o velikim opasnostima i drugim dokumentima koji se dostavljaju u skladu s člankom 11. Učinkovitost planova redovito se preispituje, a nadležno tijelo poduzima sve potrebne mjere za njihovo poboljšavanje.

Članak 22.

Povjerljivo izvješćivanje o zabrinutostima u pogledu sigurnosti

1. Države članice osiguravaju da nadležno tijelo uspostavi mehanizme:

(a) za povjerljivo izvješćivanje iz bilo kojeg izvora o zabrinutostima u pogledu sigurnosti i okoliša vezano za odobalne naftne i plinske djelatnosti; i

(b) za istragu takvih izvješća pri čemu se čuva anonimnost dotičnih pojedinaca.

2. Države članice zahtijevaju da operatori i vlasnici priopće pojedinosti o nacionalnim rješenjima za mehanizme iz stavka 1. svojim zaposlenicima i izvođačima koji su povezani s djelatnošću i njihovim zaposlenicima te da osiguraju da je upućivanje na povjerljivo izvješćivanje uključeno u odgovarajućem osposobljavanju i obavijestima.

POGLAVLJE V.

TRANSPARENTNOST I RAZMJENA INFORMACIJA

Članak 23.

Razmjena informacija

1. Države članice osiguravaju da operateri i vlasnici nadležnom tijelu dostave barem informacije opisane u Prilogu IX.

2. Komisija putem provedbenog akta utvrđuje zajednički format za izvješćivanje podataka i pojedinosti o informacijama koje se razmjenjuju. Taj se provedbeni akt usvaja u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 37. stavka 2.

Članak 24.

Transparentnost

1. Države članice daju na raspolaganje javnosti informacije iz Priloga IX.

2. Komisija putem provedbenog akta utvrđuje zajednički format za objavljivanje koji omogućuje jednostavnu prekograničnu usporedbu podataka. Taj se provedbeni akt usvaja u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 37. stavka 2. Zajednički format za objavljivanje omogućuje pouzdanu usporedbu nacionalnih praksi u skladu s ovim člankom i člankom 25.

Članak 25.

Izvješćivanje o učinku na sigurnost i okoliš

1. Države članice dostavljaju Komisiji godišnje izvješće koje sadrži informacije određene u Prilogu IX. točki 3.

2. Države članice imenuju tijelo odgovorno za razmjenu informacija u skladu s člankom 23. i objavu informacija u skladu s člankom 24.

3. Komisija objavljuje godišnje izvješće na temelju informacija koje su joj dostavile države članice u skladu sa stavkom 1.

Članak 26.

Istraga nakon velike nesreće

1. Države članice pokreću temeljite istrage velikih nesreća koje se dogode u njihovoj nadležnosti.

2. Sažetak rezultata u skladu sa stavkom 1. daje se na raspolaganje Komisiji na kraju istrage ili na kraju pravnog postupka,

ovisno o slučaju. Na raspolaganje javnosti države članice daju nepovjerljivu inačicu rezultata.

3. Države članice osiguravaju da, nakon istrage u skladu sa stavkom 1., nadležno tijelo primijeni sve preporuke iz istrage koje su u njegovoj nadležnosti.

POGLAVLJE VI.

SURADNJA

Članak 27.

Suradnja između država članica

1. Svaka država članica osigurava da njezino nadležno tijelo redovito razmjenjuje znanje, informacije i iskustva s drugim nadležnim tijelima, između ostalog, kroz Skupinu nadležnih tijela Europske unije za odobalne naftne i plinske aktivnosti (EUOAG), te da sudjeluje u savjetovanjima o primjeni relevantnog nacionalnog zakonodavstva i zakonodavstva Unije s industrijom, drugim zainteresiranim stranama i Komisijom.

U slučaju država članica koja u svojoj nadležnosti nema odobalne naftne i plinske djelatnosti, informacije iz prvog podstavka zaprimaju kontaktne točke imenovane u skladu s člankom 32. stavkom 1.

2. Znanje, informacije i iskustva koja se razmjenjuju u skladu sa stavkom 1. posebno se odnose na djelovanje mjera za upravljanje rizicima, sprečavanje velikih nesreća, provjeru sukladnosti i odgovor na izvanredni događaj u pogledu odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti unutar Unije, kao i izvan Unije ako je to prikladno.

3. Svaka država članica osigurava da njezino nadležno tijelo sudjeluje u određivanju jasnih zajedničkih prioriteta za izradu i ažuriranje normi i smjernica kako bi se utvrdile najbolje prakse u odobalnim naftnim i plinskim djelatnostima te omogućila njihova provedba i dosljedna primjena.

4. Komisija do 19. srpnja 2014. državama članicama predstavlja izvješće o prikladnosti nacionalnih stručnih resursa za usklađivanje s regulatornim funkcijama u skladu s ovom Direktivom, koje prema potrebi sadrži prijedloge za osiguranje pristupa svih država članica prikladnim stručnim resursima.

5. Države članice do 19. srpnja 2016. obavješćuju Komisiju o nacionalnim mjerama koje su uvele u pogledu pristupa znanju, sredstvima i stručnim resursima, uključujući formalne dogovore u skladu s člankom 8. stavkom 6.

POGLAVLJE VII.

PRIPRAVNOST ZA NESREĆE I ODGOVOR NA IZVANREDNI DOGAĐAJ*Članak 28.***Zahtjevi za planove unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj**

1. Države članice osiguravaju da se planovi unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj, koje izrađuju operateri ili vlasnici u skladu s člankom 14., a dostavljaju se u skladu s točkom (g) članka 11. stavka 1.:

(a) provode bez odlaganja kao odgovor na sve velike nesreće ili situacije u kojima postoji neposredan rizik od velike nesreće; i

(b) dosljedni su planu vanjskog odgovora na izvanredni događaj iz članka 29.

2. Države članice osiguravaju da operater i vlasnik održavaju odgovarajuću opremu i stručno znanje za plan unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj, kako bi ta oprema i stručno znanje bili dostupni u svakom trenutku te da ih prema potrebi stave na raspolaganje tijelima koja su odgovorna za izvršenje plana vanjskog odgovora na izvanredni događaj države članice u kojoj se primjenjuje plan unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj.

3. Plan unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj izrađuje se u skladu s dijelom 10. Priloga I. i ažurira se kod svake bitne promjene izvješća o velikim opasnostima ili obavijesti koje se dostavljaju u skladu s člankom 11. Sve se takve izmjene dostavljaju nadležnom tijelu u skladu s točkom (g) članka 11. stavka 1., a o njima se obavješćuje relevantno tijelo ili tijela odgovorna za izradu planova vanjskog odgovora na izvanredni događaj za predmetno područje.

4. Plan unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj integrira se s drugim mjerama koje se odnose na zaštitu i spašavanje osoblja s pogođenog objekta kako bi se osiguralo dobre mogućnosti za sigurnost i preživljavanje osoba.

*Članak 29.***Planovi vanjskog odgovora na izvanredni događaj i pripravnost u slučaju izvanrednog događaja**

1. Države članice izrađuju planove vanjskog odgovora na izvanredni događaj koji obuhvaćaju sve odobalne naftne i plinske objekte ili povezanu infrastrukturu i područja u njihovoj nadležnosti koja mogu biti pogođena. Države članice u planovima vanjskog odgovora na izvanredni događaj određuju ulogu i financijske obveze nositelja odobrenja i operatera.

2. Države članice izrađuju planove vanjskog odgovora na izvanredni događaj u suradnji s relevantnim operaterima i vlasnicima te prema potrebi nositeljima odobrenja i nadležnim tijelom, pri čemu vode računa o najnovijoj inačici internih

planova odgovora na izvanredni događaj za postojeće ili planirane objekte ili povezanu infrastrukturu na području koje je obuhvaćeno vanjskim planom odgovora na izvanredni događaj.

3. Planovi vanjskog odgovora na izvanredni događaj izrađuju se u skladu s Prilogom VII. i daju na raspolaganje Komisiji, drugim državama članicama koje bi mogle biti pogođene i javnosti. Prilikom objave planova vanjskog odgovora na izvanredni događaj države članice osiguravaju da objavljene informacije ne predstavljaju rizik za sigurnost odobalnih naftnih i plinskih objekata i njihovo djelovanje niti štete gospodarskim interesima država članica ili osobnoj sigurnosti i dobrobiti dužnosnika država članica.

4. Države članice poduzimaju prikladne mjere kako bi osigurale visoku razinu usporedivosti i interoperabilnosti opreme i stručnog znanja za odgovor između svih država članica u zemljopisnoj regiji te prema potrebi izvan nje. Države članice potiču industriju na razvoj opreme i ugovornih usluga za odgovor koje su kompatibilne i interoperabilne u cijeloj zemljopisnoj regiji.

5. Države članice vode evidenciju opreme i usluga za odgovor na izvanredni događaj u skladu s točkom 1. Priloga VIII. Ta evidencija mora biti dostupna drugim državama članicama koje bi mogle biti pogođene i Komisiji te, na osnovi uzajamnosti, susjednim trećim zemljama.

6. Države članice osiguravaju da operateri i vlasnici redovito ispituju svoju pripravnost za učinkovit odgovor na velike nesreće u uskoj suradnji s relevantnim tijelima država članica.

7. Države članice osiguravaju da nadležna tijela ili, ako je primjereno, kontaktne točke izrade scenarije suradnje za izvanredne događaje. Takvi se scenariji redovito procjenjuju i prema potrebi ažuriraju.

*Članak 30.***Odgovor na izvanredan događaj**

1. Države članice osiguravaju da operater ili, ako je primjereno, vlasnik bez odlaganja obavijesti relevantna tijela o velikoj nesreći ili o situaciji u kojoj postoji neposredan rizik od velike nesreće. U toj se obavijesti opisuju okolnosti uključujući, ako je moguće, izvor, moguće učinke na okoliš i moguće velike posljedice.

2. Države članice osiguravaju da u slučaju velike nesreće operater ili vlasnik poduzmu sve prikladne mjere kako bi spriječili eskalaciju nesreće i ograničili njezine posljedice. Relevantna tijela država članica mogu pomoći operateru ili vlasniku, uključujući i dodjelom dodatnih resursa.

3. Tijekom odgovora na izvanredni događaj države članice prikupljaju potrebne informacije za temeljitu istragu u skladu s člankom 26. stavkom 1.

POGLAVLJE VIII.

PREKOGRANIČNI UČINCI

Članak 31.

Prekogranična pripravnost i odgovor na izvanredni događaj država članica koje nemaju u nadležnosti odobalne naftne i plinske djelatnosti

1. Ako država članica smatra da neka velika opasnost vezana za odobalne naftne i plinske djelatnosti koje se namjeravaju izvoditi u njezinoj nadležnosti može imati značajne učinke na okoliš u drugoj državi članici, ona prije početka djelatnosti prosljeđuje relevantne informacije državi članici koja može biti pogođena i nastoji, zajedno s tom državom članicom, usvojiti mjere kojima će se spriječiti šteta.

Države članice koje smatraju da bi mogle biti pogođene mogu od države članice u čijoj se nadležnosti namjeravaju izvoditi odobalne naftne i plinske djelatnosti zatražiti da im proslijedi sve relevantne informacije. Te države članice mogu zajednički procijeniti učinkovitost mjera, ne dovodeći u pitanje regulatorne funkcije nadležnog tijela u čijoj su nadležnosti predmetne djelatnosti u skladu s točkama (a), (b) i (c) članka 8. stavka 1.

2. Velike opasnosti koje se utvrđuju u skladu sa stavkom 1. uzimaju se u obzir u planovima unutarnjeg i vanjskog odgovora na izvanredni događaj kako bi se omogućio učinkovit zajednički odgovor na veliku nesreću.

3. Ako je prisutan rizik da bi predvidivi prekogranični učinci velikih nesreća mogli pogoditi treće zemlje, države članice na osnovi uzajamnosti daju informacije na raspolaganje trećim zemljama.

4. Države članice međusobno koordiniraju mjere u odnosu na područja izvan Unije kako bi se spriječili mogući negativni učinci odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti.

5. Države članice redovito ispituju svoju pripravnost za učinkovit odgovor u suradnji s državama članicama koje bi mogle biti pogođene, relevantnim agencijama Unije, te na osnovi uzajamnosti s trećim zemljama koje bi mogle biti pogođene. Komisija može doprinijeti vježbama koje su usmjerene na ispitivanje prekograničnih mehanizama za postupanje u slučaju izvanrednog događaja.

6. U slučaju velike nesreće ili neposredne prijetnje nastanka velike nesreće koja ima ili može imati prekogranične učinke, država članica u čijoj se nadležnosti ta situacija dogodi bez odlaganja obavješćuje Komisiju i države članice ili treće zemlje

koje bi mogle biti pogođene tom situacijom te kontinuirano osigurava bitne informacije za učinkovit odgovor na izvanredan događaj.

Članak 32.

Prekogranična pripravnost i odgovor na izvanredni događaj država članica koje nemaju u nadležnosti odobalne naftne i plinske djelatnosti

1. Države članice koje nemaju u nadležnosti odobalne naftne i plinske djelatnosti imenuju kontaktnu točku kako bi mogle razmjenjivati informacije s relevantnim susjednim državama članicama.

2. Države članice koje nemaju u nadležnosti odobalne naftne i plinske djelatnosti primjenjuju stavke 4. i 7. članka 29. kako bi osigurale da imaju odgovarajuće mogućnosti za odgovor u slučaju da budu pogođene velikom nesrećom.

3. Države članice koje nemaju u nadležnosti odobalne naftne i plinske djelatnosti svoje nacionalno planiranje djelovanja u morskom okolišu u nepredvidivim okolnostima koordiniraju s drugim relevantnim državama članicama u mjeri u kojoj je to potrebno za osiguranje najučinkovitijeg odgovora na veliku nesreću.

4. Ako je država članica koja nema u nadležnosti odobalne naftne i plinske djelatnosti pogođena velikom nesrećom, ona:

(a) poduzima sve prikladne mjere u skladu s nacionalnim planiranjem djelovanja nepredvidivim okolnostima iz stavka 3.;

(b) osigurava da se sve informacije koje su pod njezinim nadzorom i dostupne u njezinoj nadležnosti, a mogu biti bitne za potpunu istragu o velikoj nesreći, dostave ili budu dostupne na zahtjev državi članici koja provodi istragu u skladu s člankom 26.

Članak 33.

Koordinirani pristup sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti na međunarodnoj razini

1. Komisija u uskoj suradnji s državom članicom i ne dovodeći u pitanje relevantne međunarodne sporazume promiče suradnju s trećim zemljama koje poduzimaju odobalne naftne i plinske djelatnosti u istim morskim regijama kao i države članice.

2. Komisija omogućuje razmjenu informacija između država članica u kojima se obavljaju odobalne naftne i plinske djelatnosti i susjednih trećih zemalja koje obavljaju slične djelatnosti u svrhu promicanja preventivnih mjera i regionalnih planova odgovora na izvanredni događaj.

3. Komisija promiče visoke standarde sigurnosti za odobalne naftne i plinske djelatnosti na međunarodnoj razini u relevantnim globalnim i regionalnim forumima, uključujući one koji se odnose na vode Arktika.

POGLAVLJE IX.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 34.

Sankcije

Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenje nacionalnih odredaba donesenih u skladu s ovom Direktivom i poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovu primjenu. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice o tim odredbama obavješćuju Komisiju do 19. srpnja 2015., a o svakoj naknadnoj izmjeni koja ima utjecaja na te odredbe obavješćuju Komisiju bez odlaganja.

Članak 35.

Delegirane ovlasti Komisije

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 36. radi prilagodbe priloga I., II., VI. i VII. kako bi se uključile dodatne informacije koje bi mogle postati potrebne u svjetlu tehničkog napretka. Takve prilagodbe ne dovode do značajnih izmjena u obvezama koje su utvrđene ovom Direktivom.

Članak 36.

Izvršavanje delegiranja

1. Ovlašt za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlašt za donošenje delegiranih akata iz članka 35. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 18. srpnja 2013. Komisija sastavlja izvješće o prenesenim ovlaštima najkasnije devet mjeseci prije isteka petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednako trajanja ako se Europski parlament ili Vijeće ne usprotive takvom produljenju najkasnije četiri mjeseca prije isteka svakog razdoblja.

3. Ovlašt za donošenje delegiranih akata iz članka 35. Europski parlament ili Vijeće mogu opozvati u bilo kojem trenutku. Odlukom o opozivu prestaju delegirane ovlasti navedene u toj odluci. Ona stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije* ili kasnijeg datuma navedenog u njoj. Odluka ne utječe na valjanost drugih delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija o tome istodobno obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

5. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 35. stupa na snagu jedino u slučaju da ni Europski parlament ni Vijeće nisu uložili prigovor u roku od dva mjeseca nakon obavješćivanja Europskog parlamenta i Vijeća o tom aktu, ili ako su i Europski

parlament i Vijeće prije isteka tog roka obavijestili Komisiju da nemaju primjedbi. Taj se rok može produljiti za dva mjeseca na zahtjev Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 37.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor. Taj odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 38.

Izmjene Direktive 2004/35/EZ

1. U članku 2. stavku 1. Direktive 2004/35/EZ, točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) „šteta nanescena vodama”, tj. svaka šteta koja značajno nepovoljno utječe na:

i. ekološko, kemijsko ili količinsko stanje ili ekološki potencijal dotičnih voda u skladu s definicijom iz Direktive 2000/60/EZ, s izuzetkom nepovoljnih posljedica na koje se primjenjuje članak 4. stavak 7. te Direktive; ili

ii. stanje okoliša dotičnih morskih voda u skladu s definicijom iz Direktive 2008/56/EZ, ako određeni aspekti stanja okoliša morskog okoliša nisu već uređeni Direktivom 2000/60/EZ.”.

2. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje sa stavkom 1. do 19. srpnja 2015. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Članak 39.

Izvješća Europskom parlamentu i Vijeću

1. Komisija do 31. prosinca 2014. podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o dostupnosti instrumenata financijske sigurnosti i o rješavanju odštetnih tužbi, uz koje prema potrebi prilaže prijedloge.

2. Komisija do 19. srpnja 2015. podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o svojoj procjeni učinkovitosti režima odgovornosti u Uniji u odnosu na štetu uzrokovanu odobalnim naftnim i plinskim djelatnostima. To izvješće uključuje procjenu prikladnosti proširivanja odredaba o odgovornosti. Izvješću prema potrebi prilaže prijedloge.

3. Komisija razmatra prikladnost uključivanja određenog ponašanja koje dovodi do velike nesreće u područje primjene Direktive 2008/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o zaštiti okoliša putem kaznenog prava⁽¹⁾. Komisija do 31. prosinca 2014. podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o svojim rezultatima, uz koje prema potrebi prilaže zakonodavne prijedloge, pod uvjetom da države članice daju na raspolaganje odgovarajuće informacije.

Članak 40.

Izvješćivanje i preispitivanje

1. Najkasnije do 19. srpnja 2019. Komisija ocjenjuje iskustvo primjene ove Direktive vodeći računa o naporima i iskustvima nadležnih tijela.

2. Komisija podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o rezultatima te procjene. To izvješće može uključivati odgovarajuće prijedloge za izmjenu ove Direktive.

Članak 41.

Prenošenje

1. Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 19. srpnja 2015.

One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekstove glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

3. Odstupajući od prvog podstavka stavka 1. i podložno stavku 5., države članice s odobalnim vodama koje nemaju u nadležnosti odobalne naftne i plinske djelatnosti, a koje ne planiraju odobriti takve djelatnosti, o tome obavješćuju Komisiju i obvezne su do 19. srpnja 2015. donijeti samo one mjere koje su potrebne za osiguranje sukladnosti s člancima 20., 32. i 34. Takve države članice ne smiju odobriti takve djelatnosti dok ne prenesu i ne primijene preostale odredbe ove Direktive i o tome obavijeste Komisiju.

4. Odstupajući od prvog podstavka stavka 1. i podložno stavku 5., države članice bez izlaza na more obvezne su do 19. srpnja 2015. usvojiti samo one mjere koje su potrebne za osiguranje sukladnosti s člankom 20.

5. Ako 18. srpnja 2013. u državi članici na koju se odnosi stavak 3. ili 4. nije registrirano ni jedno poduzeće koje provodi djelatnosti obuhvaćene člankom 20., ta je država članica obvezna usvojiti mjere koje su potrebne za osiguranje sukladnosti s člankom 20. tek unutar 12 mjeseci od eventualne kasnije registracije takvog poduzeća u toj državi članici ili do 19. srpnja 2015., ovisno o tomu što nastupi kasnije.

Članak 42.

Prijelazne odredbe

1. U odnosu na vlasnike, operatere planiranih proizvodnih objekata i operatere koji planiraju ili izvode djelatnosti na bušotinama, države članice primjenjuju zakone i druge propise donesene u skladu s člankom 41. od 19. srpnja 2016.

2. U odnosu na postojeće objekte, države članice primjenjuju zakone i druge propise donesene u skladu s člankom 41. od datuma planiranog regulatornog preispitivanja dokumentacije o procjeni rizika, a najkasnije od 19. srpnja 2018.

Članak 43.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 44.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 12. lipnja 2013.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednica
L. CREIGHTON

⁽¹⁾ SL L 328, 6.12.2008., str. 28.

PRILOG I.

Informacije koje se navode u dokumentima koji se nadležnom tijelu dostavljaju u skladu s člankom 11.**1. INFORMACIJE KOJE SE DOSTAVLJAJU U OBAVIJESTI O PROJEKTU ILI PREMJEŠTAJU PROIZVODNOG OBJEKTA**

Obavijest o projektu i obavijest o premještanju proizvodnog objekta koje se dostavljaju u skladu s točkama (c) odnosno (j) članka 11. stavka 1. sadrže barem sljedeće informacije:

1. naziv i adresu operatera objekta;
2. opis postupka projektiranja za proizvodne djelatnosti i sustave, od početnog koncepta do dostavljenog projekta ili odabira postojećeg objekta, relevantne korištene norme i projektne koncepte koji su uključeni u postupku;
3. opis odabranog projektnog koncepta u odnosu na scenarije velikih opasnosti za pojedini objekt i njegovu lokaciju te primarnih karakteristika za nadzor rizika;
4. dokaz da koncept doprinosi smanjenju rizika od velikih opasnosti na prihvatljivu razinu;
5. opis objekta i uvjeta na lokaciji na kojoj je predviđen;
6. opis mogućih okolišnih i meteoroloških ograničenja i ograničenja vezanih za morsko dno koja se nameću za sigurne djelatnosti, te načini utvrđivanja rizika s morskog dna ili od morskih aktivnosti kao što su cjevovodi ili sidrišta susjednih objekata;
7. opis vrsta djelatnosti koje će se obavljati a mogu dovesti do velikih opasnosti,
8. opći opis sustava za upravljanje sigurnošću i okolišem kojim će se osigurati učinkovitost predviđenih mjera za nadzor rizika od velikih nesreća;
9. opis sustava neovisne verifikacije i početni popis elemenata kritičnih za sigurnost i okoliš s njihovim traženim radnim značajkama;
10. u slučaju kada se postojeći proizvodni objekt planira premjestiti na novu lokaciju radi izvođenja različite proizvodne djelatnosti, dokaz da je objekt prikladan za predloženu proizvodnu djelatnost;
11. u slučaju kada se neproizvodni objekt planira preinačiti kako bi se koristio kao proizvodni objekt, obrazloženje kojim se dokazuje da je objekt prikladan za takvu preinaku.

2. INFORMACIJE KOJE SE DOSTAVLJAJU U IZVJEŠĆU O VELIKIM OPASNOSTIMA ZA DJELATNOST PROIZVODNOG OBJEKTA

Izvješće o velikim opasnostima za proizvodni objekt koja se izrađuju u skladu s člankom 12. i dostavljaju u skladu s točkom (e) članka 11. stavka 1. sadrže barem sljedeće informacije:

1. opis načina na koji je uzet u obzir odgovor nadležnog tijela na obavijest o projektu;
2. naziv i adresu operatera objekta;
3. sažetak svakog sudjelovanja radnika u izradi izvješća o velikim opasnostima;
4. opis objekta i svih veza s drugim objektima ili povezanom infrastrukturom, uključujući bušotine;
5. dokaz da su utvrđene sve velike opasnosti, da je procijenjena njihova vjerojatnost i posljedice, uključujući moguća okolišna i meteorološka ograničenja i ograničenja vezana za morsko dno koja se nameću za sigurne djelatnosti te da su mjere nadzora tih opasnosti, uključujući i nadzor povezanih elemenata kritičnih za sigurnost i okoliš, prikladne kako bi se rizik od velikih nesreća smanjio na prihvatljivu mjeru; taj dokaz uključuje procjenu učinkovitosti odgovora na izljev nafte;

6. opis vrsta djelatnosti koje će se obavljati a koje mogu dovesti do velikih opasnosti te maksimalni broj osoba koje u bilo kojem trenutku smiju biti prisutne na objektu;
7. opis opreme i mjera kojima se osigurava nadzor nad bušotinama, sigurnost procesa, zadržavanje opasnih tvari, sprečavanje požara i eksplozija, zaštita radnika od opasnih tvari i zaštita okoliša u početnoj fazi velike nesreće;
8. opis mjera kojima se osobe na objektu štite od velikih opasnosti i kojima se osigurava njihov siguran bijeg, evakuacija i spašavanje te mjera za održavanje nadzornih sustava kojima se sprečava šteta na objektu i u okolišu u slučaju kada je sve osoblje evakuirano;
9. relevantne kodekse, norme i smjernice koje su korištene pri izgradnji objekta i puštanju u pogon;
10. informacije koje se odnose na operativni sustav upravljanja sigurnošću i okolišem, a koje su bitne za proizvodni objekt;
11. plan unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj ili njegov odgovarajući opis;
12. opis sustava neovisne verifikacije;
13. sve ostale bitne pojedinosti, primjerice u slučaju kada dva ili više objekta djeluju kombinirano na način koji utječe na mogućnost nastanka velikih opasnosti na jednom ili svim objektima;
14. relevantne informacije u odnosu na druge zahtjeve iz ove Direktive koje su dobivene u skladu sa zahtjevima za sprečavanje velikih nesreća iz Direktive 92/91/EZ;
15. u odnosu na djelatnosti koje se provode iz objekta, sve informacije koje se odnose na sprečavanje velikih nesreća koje uzrokuju značajnu ili ozbiljnu štetu u okolišu, povezane s drugim zahtjevima iz ove Direktive koje su dobivene u skladu s Direktivom 2011/92/EU;
16. procjenu utvrđenih mogućih učinaka na okoliš koji nastaju zbog neuspjelog zadržavanja onečišćujućih tvari koje su posljedica velike nesreće, te opis tehničkih i netehničkih mjera koje su predviđene za njihovo sprečavanje, smanjivanje ili nadoknadu, što uključuje praćenje.

3. INFORMACIJE KOJE SE DOSTAVLJAJU U IZVJEŠĆU O VELIKIM OPASNOSTIMA ZA NEPROIZVODNI OBJEKT

Izvjешća o velikim opasnostima za neproizvodni objekt koja se izrađuju u skladu s člankom 13. i dostavljaju u skladu s točkom (e) članka 11. stavka 1. sadrže barem sljedeće informacije:

1. naziv i adresu operatera objekta;
2. sažetak svakog sudjelovanja radnika u izradi izvješća o velikim opasnostima;
3. opis objekta i, u slučaju pomičnog objekta, opis načina njegovog premještanja između lokacija, te sustava za pozicioniranje;
4. opis vrsta djelatnosti koje objekt može obavljati a koje mogu dovesti do velikih opasnosti te maksimalni broj osoba koje u bilo kojem trenutku smiju biti prisutne na objektu;
5. dokaz da su utvrđene sve velike opasnosti, da je procijenjena njihova vjerojatnost i posljedice, uključujući moguća okolišna i meteorološka ograničenja i ograničenja vezana za morsko dno koja se nameću za sigurne djelatnosti te da su mjere nadzora tih opasnosti, uključujući i nadzor povezanih kritičnih elemenata za sigurnost i okoliš, prikladne kako bi se rizik od velikih nesreća smanjio na prihvatljivu mjeru; taj dokaz uključuje procjenu učinkovitosti odgovora na izljev nafte;
6. opis pogona i mjera kojima se osigurava nadzor nad bušotinama, sigurnost procesa, zadržavanje opasnih tvari, sprečavanje požara i eksplozija, zaštita radnika od opasnih tvari i zaštita okoliša od velike nesreće;
7. opis mjera kojima se osobe na objektu štite od velikih opasnosti i osigurava njihov siguran bijeg, evakuacija i spašavanje te mjera za održavanje nadzornih sustava kojima se sprečava šteta na objektu i u okolišu u slučaju kada je sve osoblje evakuirano;

8. relevantne kodekse, norme i smjernice koje su korištene pri izgradnji objekta i puštanju u pogon;
9. dokaz da su utvrđene sve velike opasnosti u pogledu svih djelatnosti koje objekt može obavljati te da je rizik od velikih nesreća smanjen na prihvatljivu mjeru;
10. opis mogućih okolišnih i meteoroloških ograničenja i ograničenja vezanih za morsko dno koja se nameću za sigurne djelatnosti te načine utvrđivanja rizika s morskog dna ili od morskih aktivnosti kao što su cjevovodi ili sidrišta susjednih objekata;
11. informacije koje se odnose na operaterov sustav upravljanja sigurnošću i okolišem, a koje su bitne za neproizvodni objekt;
12. plan unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj ili njegov odgovarajući opis;
13. opis sustava neovisne verifikacije;
14. sve ostale bitne pojedinosti, primjerice ako dva ili više objekta djeluju kombinirano na način koji utječe na mogućnost nastanka velikih opasnosti na jednom ili svim objektima;
15. u odnosu na djelatnosti koje se obavljaju iz objekta, sve informacije koje su dobivene u skladu s Direktivom 2011/92/EU koje se odnose na sprečavanje velikih nesreća koje uzrokuju značajnu ili ozbiljnu štetu u okolišu, povezane s drugim zahtjevima iz ove Direktive;
16. procjenu utvrđenih mogućih učinaka na okoliš koji nastaju zbog neuspjelog zadržavanja onečišćujućih tvari koje su posljedica velike nesreće te opis tehničkih i drugih mjera koje su predviđene za njihovo sprečavanje, smanjivanje ili nadoknadu, što uključuje praćenje.

4. INFORMACIJE KOJE SE DOSTAVLJAJU U OBAVIJESTI O DJELATNOSTIMA NA BUŠOTINI

Obavijesti o djelatnostima na bušotini koje se izrađuju u skladu s člankom 15. i dostavljaju u skladu s točkom (h) članka 11. stavka 1. sadrže barem sljedeće informacije:

1. naziv i adresu operatera bušotine;
2. naziv objekta koji se koristi te naziv i adresu vlasnika ili, u slučaju proizvodnog objekta, izvođača koji poduzima aktivnosti bušenja;
3. pojedinosti o bušotini i sve veze s objektima ili povezanom infrastrukturom;
4. informacije o programu rada bušotine, uključujući razdoblje djelatnosti, pojedinosti o barijerama protiv gubitka nadzora nad bušotinom (oprema, bušotinski fluidi i cement itd.) i njihovu provjeri, nadzor smjera bušenja te ograničenja koja se nameću za sigurne djelatnosti u skladu s upravljanjem rizicima;
5. u slučaju postojeće bušotine, informacije o njezinoj povijesti i stanju;
6. sve pojedinosti o sigurnosnoj opremi koja se upotrebljava koje nisu opisane u aktualnom izvješću o velikim opasnostima za objekt;
7. procjena rizika koja uključuje opise:
 - (a) konkretnih rizika povezanih s djelatnošću na bušotini, uključujući moguća okolišna i meteorološka ograničenja i ograničenja vezana za morsko dno koja se nameću za sigurne djelatnosti;
 - (b) opasnosti ispod površine;
 - (c) sve djelatnosti na površini ili ispod površine mora koje uvode mogućnost nastanka istovremenih velikih opasnosti;
 - (d) prikladne mjere nadzora;

8. opis konfiguracije bušotine na kraju djelatnosti – tj. trajno ili privremeno napuštena; te je li u bušotinu postavljena proizvodna oprema radi buduće uporabe;
9. u slučaju izmjene prethodno dostavljene obavijesti o djelatnostima na bušotini, dovoljno pojedinosti za potpuno ažuriranje obavijesti;
10. ako se bušotina namjerava izgraditi, izmijeniti ili održavati pomoću neproizvodnog objekta, sljedeće dodatne informacije:
 - (a) opis mogućih okolišnih i meteoroloških ograničenja i ograničenja vezanih za morsko dno koja se nameću za sigurne djelatnosti te načini utvrđivanja rizika s morskog dna ili od morskih aktivnosti kao što su cjevovodi ili sidrišta susjednih objekata;
 - (b) opis uvjeta okoliša koji o kojima se vodilo računa u planu unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj za objekt;
 - (c) opis mjera za odgovor na izvanredni događaj, uključujući mjere za odgovor u slučaju okolišnih incidenata koji nisu opisani u izvješću o velikim opasnostima; i
 - (d) opis načina koordinacije sustava upravljanja operatera bušotine i vlasnika kako bi u svakom trenutku bio osiguran učinkovit nadzor nad velikim opasnostima;
11. izvješće o rezultatima neovisnog pregleda bušotine, koje uključuje izjavu operatera bušotine da je, uzevši u obzir izvješće i rezultate neovisnog pregleda bušotine od strane neovisnog verifikatora, upravljanje rizicima koji se odnose na projekt bušotine i barijere protiv gubitka nadzora nad bušotinom prikladno za predviđene uvjete i okolnosti;
12. informacije relevantne za ovu Direktivu koje su dobivene u skladu sa zahtjevima za sprečavanje velikih nesreća iz Direktive 92/91/EZ;
13. u odnosu na djelatnosti na bušotini koje se provode, sve informacije povezane s drugim zahtjevima iz ove Direktive koje su dobivene u skladu s Direktivom 92/91/EZ, a odnose se na sprečavanje velikih nesreća koje uzrokuju značajnu ili ozbiljnu štetu u okolišu.

5. INFORMACIJE KOJE SE DOSTAVLJAJU U VEZI SUSTAVA VERIFIKACIJE

Opisi koji se dostavljaju u skladu s točkom (d) članka 11. stavka 1. u vezi sustava neovisne verifikacije koji se uspostavljaju u skladu s člankom 17. stavkom 1. uključuju:

- (a) izjavu operatera ili vlasnika nakon razmatranja izvješća neovisnog verifikatora, da su popis elemenata kritičnih za sigurnost i okoliš i sustav njihovog održavanja kako je navedeno u izvješću o velikim opasnostima prikladni ili će biti prikladni;
- (b) opis sustava neovisne verifikacije koji uključuje odabir neovisnih verifikatora, način verifikacije jesu li elementi kritični za sigurnost i okoliš te svi navedeni pogoni u sustavu održavani i u dobrom stanju;
- (c) opis načina verifikacije iz točke (b) koji uključuje pojedinosti o načelima koja će se primjenjivati za izvršavanje funkcija u okviru sustava i za redovito preispitivanje tijekom cijelog životnog ciklusa objekta, što uključuje:
 - i. ispitivanje i testiranje, od strane neovisnih i sposobnih verifikatora, elemenata kritičnih za sigurnost i okoliš;
 - ii. provjeru projektiranja, norme, certifikata ili drugog sustava sukladnosti elemenata koji su kritični za sigurnost i okoliš;
 - iii. pregled radova u tijeku;
 - iv. izvješćivanje o slučajevima nesukladnosti;
 - v. korektivne radnje koje poduzima operater ili vlasnik.

6. INFORMACIJE KOJE SE DOSTAVLJAJU U VEZI BITNE PROMJENE OBJEKTA, UKLJUČUJUĆI UKLANJANJE NEPOMIČNOG OBJEKTA

Ako su u planu bitne promjene objekta kako je navedeno u članku 12. stavku 5. i članku 13. stavku 4., izmijenjeno izvješće o velikim opasnostima koje uključuje bitne promjene, a koje se dostavlja u skladu s točkom (f) članka 11. stavka 1., sadrži barem sljedeće informacije:

1. naziv i adresu operatera ili vlasnika;
2. sažetak svakog sudjelovanja radnika u izradi izmijenjenog izvješća o velikim opasnostima;
3. dovoljno pojedinosti za potpuno ažuriranje prethodnog izvješća o velikim opasnostima i s njime povezanog plana unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj za objekt te za dokazivanje da su rizici od velikih opasnosti smanjeni na prihvatljivu razinu;
4. u slučaju stavljanja nepomičnog proizvodnog objekta izvan uporabe:
 - (a) način izolacije svih opasnih tvari te, u slučaju bušotina spojenih na objekt, trajno nepropusno zatvaranje bušotina prema objektu i prema okolišu;
 - (b) opis rizika od velikih opasnosti za radnike i okoliš koje su povezane sa stavljanjem objekta izvan uporabe, ukupan broj izloženih stanovnika i mjere za nadzor rizika;
 - (c) mjere odgovora na izvanredni događaj kojima se osigurava sigurna evakuacija i spašavanje osoblja i održavaju sustavi nadzora kojima se sprečava velika nesreća u okolišu.

7. INFORMACIJE KOJE SE DOSTAVLJAJU U OBAVIJESTI O KOMBINIRANIM DJELATNOSTIMA

Obavijest o kombiniranim djelatnostima koja se izrađuje u skladu s člankom 16. i dostavlja u skladu s točkom (i) članka 11. stavka 1. sadrži barem sljedeće informacije:

1. naziv i adresu operatera koji dostavlja obavijest;
2. u slučaju kada u djelatnostima sudjeluju drugi operateri ili vlasnici, njihov naziv i adresu, uključujući potvrdu da se slažu sa sadržajem obavijesti;
3. opis, u obliku dokumenta o suradnji koji odobravaju svi potpisnici dokumenta, načina koordinacije između sustava upravljanja za objekte koji su uključeni u kombinirane djelatnosti u svrhu smanjenja rizika od velike nesreće na prihvatljivu razinu;
4. opis sve opreme koja se koristi u vezi s kombiniranim djelatnostima, a koja nije opisana u aktualnom izvješću o velikim opasnostima za bilo koji objekt koji je uključen u kombinirane djelatnosti;
5. sažetak procjene rizika koju provode svi operateri i vlasnici koji sudjeluju u kombiniranim djelatnostima, koji uključuje:
 - (a) opis svih djelatnosti tijekom kombiniranih djelatnosti koje mogu uključivati opasnosti iz kojih mogu nastati velike nesreće na objektu ili povezane s objektom;
 - (b) opis svih mjera nadzora nad rizicima koje su uvedene na temelju procjene rizika;
6. opis kombinirane djelatnosti i program rada.

8. INFORMACIJE KOJE SE DOSTAVLJAJU U VEZI POLITIKE PODUZEĆA ZA SPREČAVANJE VELIKIH NESREĆA

Politika poduzeća za sprečavanje velikih nesreća koja se izrađuje u skladu s člankom 19. stavkom 1. i dostavlja u skladu s točkom (a) članka 11. stavka 1. sadrži između ostalog:

1. odgovornost na razini upravnog odbora poduzeća za kontinuirano osiguravanje da je politika poduzeća za sprečavanje velikih nesreća prikladna, da se primjenjuje i da djeluje kako je namijenjeno;
2. mjere za izgradnju i održavanje kulture jake sigurnosti uz veliku vjerojatnost kontinuirano sigurnih djelatnosti;

3. opseg i intenzitet revizije procesa;
4. mjere za nagrađivanje i priznavanje poželjnih ponašanja;
5. vrednovanje mogućnosti i ciljeva poduzeća;
6. mjere za održavanje standarda sigurnosti i zaštite okoliša kao temeljne vrijednosti poduzeća;
7. formalne sustave upravljanja i nadzora u koje su uključeni članovi upravnog odbora i viši upravitelji poduzeća;
8. pristup sposobnosti na svim razinama poduzeća;
9. u kojoj se mjeri točke od 1. do 8. primjenjuju u odobalnim naftnim i plinskim djelatnostima poduzeća koje se provode izvan Unije.

9. INFORMACIJE KOJE SE DOSTAVLJAJU U VEZI SUSTAVA ZA UPRAVLJANJE SIGURNOSTI I OKOLIŠEM

Sustav za upravljanje sigurnošću i okolišem koji se izrađuje u skladu s člankom 19. stavkom 3. i dostavlja u skladu s točkom (a) članka 11. stavka 1. sadrži između ostalog:

1. organizacijsku strukturu i uloge i odgovornosti osoblja;
2. identifikaciju i vrednovanje velikih opasnosti, njihove vjerojatnosti i mogućih posljedica;
3. integraciju učinka na okoliš u procjene rizika od velike nesreće u izvješće o velikim opasnostima;
4. nadzor velikih opasnosti tijekom uobičajenih djelatnosti;
5. upravljanje promjenama;
6. planiranje postupanja na izvanredni događaj i odgovor na izvanredni događaj;
7. ograničenje štete u okolišu;
8. praćenje učinkovitosti;
9. način obavljanja revizije i preispitivanja; i
10. uspostavljene mjere za sudjelovanje u tripartitnim savjetovanjima i kako se ostvaruju aktivnosti dogovorene tijekom tih savjetovanja.

10. INFORMACIJE KOJE SE DOSTAVLJAJU U PLANU UNUTARNJEG ODGOVORA NA IZVANREDNI DOGAĐAJ

Planovi unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj koji se izrađuju u skladu s člankom 14. i dostavljaju u skladu s točkom (g) članka 11. stavka 1. sadrže između ostalog:

1. imena i položaje osoba ovlaštenih za pokretanje postupaka za odgovor na izvanredni događaj i osobe koja upravlja unutarnjim odgovorom na izvanredni događaj;
2. ime ili položaj osobe koja je odgovorna za vezu s tijelom ili tijelima koja su odgovorna za plan vanjskog odgovora na izvanredni događaj;
3. opis svih predvidivih uvjeta ili događaja koji mogu dovesti do velike nesreće, kako je opisano u izvješću o velikim opasnostima kojem je plan priložen;
4. opis aktivnosti koje će se poduzeti u svrhu nadzora nad uvjetima ili događajima koji mogu dovesti do velike nesreće i ograničavanja njihovih posljedica;
5. opis dostupne opreme i resursa, uključujući za zaustavljanje mogućeg izljeva nafte;

6. rješenja za ograničavanje rizika za osobe na objektu i za okoliš, uključujući način upozoravanja i radnje koje osobe trebaju poduzeti nakon primanja upozorenja;
 7. u slučaju kombiniranih djelatnosti, rješenja za koordiniranje bijega, evakuacije i spašavanja između uključenih objekata, kako bi se osigurala dobre mogućnosti preživljavanja osoba na objektima tijekom velike nesreće;
 8. procjenu učinkovitosti odgovora na izljev nafte. Uvjeti okoliša koji se uzimaju u obzir kod analize odgovora uključuju:
 - i. vrijeme, uključujući vjetar, vidljivost, oborine i temperaturu;
 - ii. stanje mora, plimu i oseku i struje;
 - iii. prisutnost leda i otpada;
 - iv. sate dnevnog svjetla; i
 - v. druge poznate uvjete okoliša koji bi mogli utjecati na učinkovitost opreme za odgovor ili ukupnu učinkovitost odgovora;
 9. rješenja za rano upozoravanje o velikoj nesreći jednog ili više tijela koja su odgovorna za pokretanje plana vanjskog odgovora na izvanredni događaj, vrstu informacija koje sadrži početno upozorenja i mjere za dostavljanje detaljnijih informacija kako postaju dostupne;
 10. rješenja za osposobljavanje zaposlenika za dužnosti koje će morati izvršavati i prema potrebi koordinaciju s izvođačima vanjskog odgovora na izvanredni događaj;
 11. rješenja za koordiniranje unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj s vanjskim odgovorom na izvanredni događaj;
 12. dokaz o prethodnim procjenama svih kemikalija koje se koriste kao sredstva za raspršivanje koje su provedene u svrhu smanjivanja učinaka na javno zdravlje i moguće daljnje štete za okoliš na najmanju moguću mjeru.
-

PRILOG II.

Izvješća o djelatnostima na bušotini koja se dostavljaju u skladu s člankom 15. stavkom 4.

Izvješća koja se nadležnom tijelu dostavljaju u skladu s člankom 15. stavkom 4. sadrže barem sljedeće informacije:

1. naziv i adresu operatera bušotine;
 2. naziv objekta i naziv i adresu operatera ili vlasnika;
 3. pojedinosti o bušotini i sve veze s objektima ili povezanom infrastrukturom;
 4. sažetak djelatnosti koje su se odvijale od početka djelatnosti ili od prethodnog izvješća;
 5. promjer i pravu vertikalnu i izmjerenu dubinu:
 - (a) svake izbušene bušotine; i
 - (b) svake ugrađene zaštitne cijevi;
 6. gustoću bušotinskog fluida u trenutku sastavljanja izvješća; i
 7. u slučaju djelatnosti u odnosu na postojeću bušotinu, njezino trenutačno radno stanje.
-

PRILOG III.

Odredbe koje se odnose na imenovanje i rad nadležnog tijela u skladu s člancima 8. i 9.**1. ODREDBE KOJE SE ODNOSI NA DRŽAVE ČLANICE**

1. Za potrebe imenovanja nadležnog tijela odgovornog za dužnosti određene u članku 8., države članice poduzimaju barem sljedeće:
 - (a) donose organizacijska rješenja koja omogućuju učinkovito izvršavanje dužnosti koje su ovom Direktivom dodijeljene nadležnom tijelu, uključujući rješenja za pravedno uređivanje sigurnosti i zaštite okoliša;
 - (b) sastavljaju stratešku izjavu u kojoj opisuju ciljeve nadzora i provedbe te obveze nadležnog tijela u pogledu postizanja transparentnosti, dosljednosti, razmjernosti i objektivnosti u uređivanju odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti.
2. Države članice osiguravaju potrebne odredbe za provedbu rješenja iz točke 1., uključujući:
 - (a) financiranje specijalističkog stručnog znanja koje je dostupno unutar nadležnog tijela ili kroz formalne sporazume s trećim stranama, ili oboje, u dovoljnoj mjeri kako bi nadležno tijelo moglo provoditi inspekcijski nadzor i istrage djelatnosti, poduzimati mjere provedbe i obrađivati izvješća o velikim opasnostima i obavijesti;
 - (b) u slučaju kada se oslanja na vanjske izvore stručnog znanja, financiranje izrade primjerenih pisanih smjernica i nadzora kako bi se održao dosljedan pristup i kako bi se osiguralo da nadležno tijelo imenovano u skladu sa zakonom zadrži punu odgovornost u skladu s ovom Direktivom;
 - (c) financiranje osnovnog osposobljavanja, komunikacije, pristupa tehnologiji, putovanja i putnih troškova zaposlenika nadležnog tijela dok izvršavaju svoje dužnosti te omogućivanje aktivne suradnje između nadležnih tijela u skladu s člankom 27.;
 - (d) prema potrebi, zahtijevanje da operateri ili vlasnici nadležnom tijelu nadoknade troškove u izvršavanju dužnosti u skladu s ovom Direktivom;
 - (e) financiranje i poticanje istraživanja u skladu s dužnostima nadležnog tijela iz ove Direktive;
 - (f) osiguranje financiranja za izvješća nadležnog tijela.

2. ODREDBE KOJE SE ODNOSI NA NADLEŽNO TIJELO

1. Za potrebe učinkovitog izvršavanja svojih dužnosti u skladu s člankom 9. nadležno tijelo izrađuje:
 - (a) pisanu strategiju u kojoj opisuje svoje dužnosti, prioritete djelovanja, tj. u projektiranju i djelatnostima objekata, upravljanju integritetom i pripravnosti i odgovorom u slučaju izvanrednog događaja, te organizacijski ustroj;
 - (b) operativne postupke u kojima opisuje kako će vršiti inspekcije i prisiljavati operatere i vlasnike da izvršavaju svoje dužnosti u skladu s ovom Direktivom, uključujući kako će obrađivati, procjenjivati i prihvaćati izvješća o velikim opasnostima, obrađivati obavijesti o djelatnostima na bušotini i kako će se utvrđivati rokovi između inspekcijskih nadzora mjera nadzora rizika od velikih opasnosti, uključujući i opasnosti za okoliš, za pojedini objekt ili aktivnost;
 - (c) postupke za izvršavanje svojih dužnosti ne dovodeći u pitanje druge odgovornosti, primjerice kopnene naftne i plinske djelatnosti, i rješenja u skladu s Direktivom 92/91/EEZ;
 - (d) u slučaju kada se nadležno tijelo sastoji od više tijela, formalni sporazum kojim se uspostavlja mehanizam potreban za zajedničko djelovanje nadležnog tijela, uključujući nadzor, praćenje i preispitivanje od strane viših upravitelja, zajedničko planiranje i inspekcijski nadzor, podjelu odgovornosti za obrađivanje izvješća o velikim opasnostima, zajedničke istrage, unutarnje komunikacije te izvješća koja se zajednički objavljuju prema van.

2. Sve činjenične informacije i druge pojedinosti koje se u skladu s ovom Direktivom zahtijevaju za detaljne postupke za procjenu izvješća o velikim opasnostima dostavljaju operater ili vlasnik. Nadležno tijelo osigurava da se u smjernicama za operatere i vlasnike jasno odrede barem zahtjevi u pogledu sljedećih informacija:
 - (a) identificirane su sve predvidive opasnosti koje mogu uzrokovati veliku nesreću, uključujući vezano za okoliš, vrednovani su rizici od tih opasnosti i utvrđene mjere nadzora rizika, uključujući odgovore na izvanredni događaj;
 - (b) sustav upravljanja sigurnošću i okolišem primjereno je opisan kako bi se dokazala sukladnost s ovom Direktivom;
 - (c) opisana su primjerena rješenja za neovisnu provjeru i za reviziju od strane operatera ili vlasnika.
3. Prilikom temeljite procjene izvješća o velikim opasnostima nadležno tijelo osigurava:
 - (a) da su dostavljene sve tražene činjenične informacije;
 - (b) da su operater ili vlasnik identificirali sve opasnosti od velikih nesreća koje se odnose na objekt i njegove funkcije, a koje je razumno moguće predvidjeti, zajedno s događajima koji bi mogli dovesti do takvih opasnosti, te da su jasno objašnjeni metodologija i mjerila vrednovanja prihvaćeni za upravljanje rizicima od velikih nesreća, uključujući faktore nesigurnosti u analizi;
 - (c) da se u upravljanju rizicima vodilo računa o svim bitnim fazama životnog ciklusa objekta i da su utvrđene sve predvidive situacije, uključujući:
 - i. kako se u projektnim odlukama koje su opisane u obavijesti o projektu vodilo računa o upravljanju rizicima da bi se osigurala ugradnja inherentnih načela sigurnosti i načela u pogledu okoliša;
 - ii. kako se djelatnosti na bušotini provode iz objekta koji je u funkciji;
 - iii. kako se djelatnosti na bušotini poduzimaju i privremeno obustavljaju prije početka proizvodnje iz proizvodnog objekta;
 - iv. kako se poduzimaju kombinirane djelatnosti s drugim objektom;
 - v. kako će se objekt staviti izvan uporabe;
 - (d) kako se namjeravaju provoditi mjere smanjivanja rizika koje su utvrđene u okviru upravljanja rizicima ako su takve mjere potrebne da bi se rizici smanjili na prihvatljivu razinu;
 - (e) je li prilikom utvrđivanja mjera koje su potrebne da bi se dostigle prihvatljive razine rizika operater ili vlasnik jasno pokazao na koji je način uzeo u obzir relevantne dobre prakse i prosudbu koja se temelji na zdravim inženjerskim načelima, najboljim praksama upravljanja i načelima upravljanja organizacijama i ljudskim resursima;
 - (f) jesu li mjere i rješenja za otkrivanje i brz i učinkovit odgovor u slučaju nesreće jasno identificirani i opravdani;
 - (g) kako su rješenja za bijeg, evakuaciju i spašavanje i mjere za ograničavanje eskalacije nesreće i smanjenje njezinog učinka na okoliš logično i sustavno povezani, vodeći računa o vjerojatnim izvanrednim uvjetima u kojima će se izvoditi;
 - (h) kako su zahtjevi ugrađeni u planove unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj i je li primjerak ili odgovarajući opis plana unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj dostavljen nadležnom tijelu;
 - (i) je li sustav upravljanja sigurnošću i okolišem koji je opisan u izvješću o velikim opasnostima primjeren za osiguranje sukladnosti sa svim relevantnim zakonskim odredbama i osigurava li reviziju i postupanje u skladu s njezinim preporukama;
 - (j) je li jasno pojašnjen sustav neovisne verifikacije.

PRILOG IV.

Odredbe operatera i vlasnika za sprečavanje velikih nesreća u skladu s člankom 19.

1. Države članice osiguravaju da operateri i vlasnici:

- (a) posvećuju posebnu pozornost ocjeni zahtjeva u pogledu pouzdanosti i cjelovitosti svih sustava koji su kritični za sigurnost i okoliš, te uspostavljaju svoje sustave za inspekcijski nadzor i održavanje imajući u vidu postizanje tražene razine sigurnosti i okolišne cjelovitosti;
- (b) poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurali, koliko je god to razumno moguće, da ne dolazi do neplaniranih izljeva opasnih tvari iz cjevovoda, plovila i sustava namijenjenih za njihovo sigurno zadržavanje. Osim toga, operateri i vlasnici osiguravaju da pojedinačni slučajevi propusta barijere za zadržavanje ne mogu dovesti do velike nesreće;
- (c) sastave popis dostupne opreme, njezinog vlasništva, lokacije, prijevoza do objekta i načina uporabe na objektu, te svih subjekata koji su bitni u odnosu na provedbu unutarnjeg plana odgovora na izvanredni događaj. U popisu se navode mjere koje su uspostavljene kako bi se osiguralo održavanje opreme i postupaka u stanju spremnom za uporabu;
- (d) osiguraju prikladan okvir za praćenje sukladnosti sa svim relevantnim zakonskim odredbama tako da u svoje standardne operativne postupke ugrade svoje zakonske dužnosti u odnosu na nadzor velikih nesreća i zaštitu okoliša; i
- (e) posvećuju posebnu pozornost izgradnji i održavanju kulture jake sigurnosti uz veliku vjerojatnost kontinuirano sigurnih djelatnosti, uključujući i u pogledu osiguranja suradnje radnika kroz, između ostalog:
 - i. vidljivu predanost tripartitnim savjetovanjima i djelovanjima koja iz njih proizlaze;
 - ii. poticanje i nagrađivanje izvješćivanja o nesrećama i izbjegnutim nesrećama;
 - iii. učinkovitu suradnju s izabranim predstavnicima za sigurnost;
 - iv. zaštitu zviždača.

2. Države članice osiguravaju da industrija surađuje s nadležnim tijelima u izradi i provedbi plana prioriteta za razvoj normi, smjernica i pravila kojima će se utvrditi najbolje prakse u sprečavanju velikih nesreća te ograničavanje posljedica velikih nesreća ako do njih ipak dođe.

PRILOG V.

Odabir neovisnog verifikatora i oblikovanje sustava neovisne verifikacije u skladu s člankom 17. stavkom 3.

1. Države članice zahtijevaju od operatera ili vlasnika da osigura ispunjavanje sljedećih uvjeta u odnosu na neovisnost verifikatora u odnosu na operatera i vlasnika:
 - (a) neovisnom verifikatoru funkcija ne nameće obvezu da razmotri bilo koju značajku elementa koji je kritičan za sigurnost i okoliš, ni bilo koji dio objekta ili bušotine ili projekta bušotine, na kojem je verifikator već sudjelovao prije aktivnosti verifikacije ili u slučaju kada bi objektivnost verifikatora mogla biti dovedena u pitanje;
 - (b) neovisni verifikator je dovoljno neovisan od sustava upravljanja koji je ili je bio odgovoran za bilo koju značajku sastavnog dijela koji je obuhvaćen sustavom neovisne verifikacije ili pregleda bušotine, kako bi se osigurala objektivnost u izvršavanju dužnosti verifikatora u okviru sustava.
 2. Države članice zahtijevaju od operatera ili vlasnika da su u pogledu sustava neovisne verifikacije koji se odnosi na objekt ili bušotinu ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) neovisni verifikator ima prikladnu tehničku sposobnost, uključujući prema potrebi i dovoljan broj prikladno kvalificiranih i iskusnih zaposlenika koji ispunjavaju zahtjeve iz točke 1. ovog Priloga;
 - (b) neovisni verifikator primjereno raspoređuje zadaće u okviru sustava neovisne verifikacije zaposlenicima koji su kvalificirani za njihovo izvršavanje;
 - (c) uspostavljena su prikladna rješenja za protok informacija između operatera ili vlasnika i neovisnog verifikatora;
 - (d) neovisni verifikator dobio je prikladna ovlaštenja za učinkovito izvršavanje funkcija.
 3. Neovisni verifikator obavješćuje se o bitnim promjenama radi daljnje verifikacije u skladu sa sustavom neovisne verifikacije, a rezultati takve daljnje verifikacije na zahtjev se dostavljaju nadležnom tijelu.
-

PRILOG VI.

Informacije koje se odnose na prioritete u suradnji između operatera i vlasnika i nadležnih tijela u skladu s člankom 19. stavkom 7.

Pitanja koja se uzimaju u obzir prilikom utvrđivanja prioriteta u razvoju normi i smjernica odnose se na ostvarenje u praksi sprečavanja velikih nesreća i ograničavanja njihovih posljedica. Ta pitanja uključuju:

- (a) poboljšanje cjelovitosti bušotina, opreme za nadzor bušotina i barijera te praćenje njihove učinkovitosti;
 - (b) poboljšanje primarnog zadržavanja;
 - (c) poboljšanje sekundarnog zadržavanja kojim se ograničava eskalacija velike nesreće u početnoj fazi, uključujući erupcije bušotina;
 - (d) pouzdano odlučivanje;
 - (e) upravljanje i nadzor nad djelatnostima koje mogu predstavljati velike opasnosti;
 - (f) stručnost osoba na ključnim položajima;
 - (g) učinkovito upravljanje rizicima;
 - (h) pouzdanu procjenu sustava koji su kritični za sigurnost i okoliš;
 - (i) ključne pokazatelje učinkovitosti;
 - (j) učinkovito povezivanje sustava za upravljanje sigurnošću i okolišem između operatera i vlasnika i drugih subjekata koji sudjeluju u naftnim i plinskim djelatnostima.
-

PRILOG VII.

Informacije koje se dostavljaju u planovima vanjskog odgovora na izvanredni događaj u skladu s člankom 29.

Planovi vanjskog odgovora na izvanredni događaj koji se izrađuju u skladu s člankom 29. sadrže između ostalog:

- (a) imena i položaje osoba koje su ovlaštene za pokretanje postupaka u slučaju izvanrednog događaja i osoba koje su ovlaštene za upravljanje vanjskim odgovorom na izvanredni događaj;
 - (b) rješenja za primanje ranog upozorenja o velikoj nesreći i povezane postupke za uzbunu i odgovor na izvanredni događaj;
 - (c) rješenja za koordinaciju potrebnih resursa za provedbu plana vanjskog odgovora na izvanredni događaj;
 - (d) rješenja za pružanje pomoći kod unutarnjeg odgovora na izvanredni događaj;
 - (e) detaljni opis rješenja za vanjski odgovor na izvanredni događaj;
 - (f) rješenja za dostavljanje odgovarajućih informacija i savjeta osobama i organizacijama koje mogu biti pogođene velikom nesrećom;
 - (g) rješenja za dostavljanje informacija službama za odgovor na izvanredni događaj drugih država članica i Komisiji u slučaju velike nesreće s mogućim prekograničnim posljedicama;
 - (h) rješenja za ublažavanje negativnih učinaka na divlje vrste na kopnu i moru, uključujući situacije kada životinje prekrivene naftom stignu do obale prije samog izljeva.
-

PRILOG VIII.

Pojedinosti koje treba uključiti u izradi planova vanjskog odgovora na izvanredni događaj u skladu s člankom 29.

1. Tijelo ili tijela odgovorna za koordinaciju odgovora na izvanredni događaj daju na raspolaganje sljedeće:
 - (a) popis dostupne opreme, podataka o tome u čijem je vlasništvu, lokaciju, sredstvo za prijevoz do objekta i način uporabe na objektu;
 - (b) opis mjera koje su uspostavljene kako bi se osiguralo održavanje opreme i postupaka u stanju spremnom za uporabu;
 - (c) popis opreme u vlasništvu industrije koja može biti na raspolaganju u slučaju nesreće;
 - (d) opis općih rješenja za odgovor na velike nesreće, uključujući nadležnosti i odgovornosti svih uključenih strana i tijela koja su odgovorna za održavanje takvih rješenja;
 - (e) mjere kojima se u svakom trenutku osigurava dostupnost i ažuriranost opreme, zaposlenika i postupaka te dostupnost dovoljnog broja osposobljenih zaposlenika;
 - (f) dokaz o prethodnim procjenama učinka na okoliš i zdravlje za sve kemikalije koje se koriste kao sredstva za raspršivanje.
 2. U planovima vanjskog odgovora na izvanredni događaj jasno su pojašnjene uloge tijela, izvođača odgovora na izvanredni događaj, koordinatora i drugih subjekata koji aktivno sudjeluju u odgovoru na izvanredni događaj, kako bi se osigurala suradnja u odgovoru na velike nesreće.
 3. Rješenja sadrže odredbe za odgovor na veliku nesreću koja može nadilaziti mogućnosti države članice ili prekoračiti njezine granice, i to kroz:
 - (a) dijeljenje planova vanjskog odgovora na izvanredni događaj sa susjednim državama članicama i Komisijom;
 - (b) sastavljanje, na prekograničnoj razini, popisa sredstava za odgovor u vlasništvu industrije kao i u javnom vlasništvu te svih potrebnih prilagodbi kako bi oprema i postupci bili kompatibilni između susjednih zemalja i država članica;
 - (c) postupke za pokretanje mehanizma Unije za civilnu zaštitu;
 - (d) dogovaranje prekograničnih vježbi vanjskog odgovora na izvanredni događaj.
-

PRILOG IX.

Razmjena informacija i transparentnost

1. Zajednički format za izvješćivanje podataka o pokazateljima velikih opasnosti omogućuje usporedbu informacija koje dostavljaju nadležna tijela i usporedbu informacija koje dostavljaju pojedinačni operateri i vlasnici.
2. Informacije koje trebaju međusobno dijeliti nadležna tijela i operateri i vlasnici uključuju informacije koje se odnose na:
 - (a) neplanirano ispuštanje nafte, plina ili drugih opasnih tvari, zapaljenih ili ne;
 - (b) gubitak nadzora nad bušotinom koji zahtijeva aktivaciju opreme za nadzor bušotine, ili propust barijere u bušotini koji zahtijeva njezinu zamjenu ili popravak;
 - (c) kvar elementa koji je kritičan za sigurnost i okoliš;
 - (d) značajan gubitak strukturne cjelovitosti ili gubitak zaštite protiv učinaka požara ili eksplozije ili neželjeni pomak pomičnog objekta;
 - (e) plovila koja plove u smjeru sudara i stvarne sudare plovila s odobalnim objektima;
 - (f) helikopterske nesreće na obalnim objektima ili u blizini odobalnih objekata;
 - (g) sve nesreće sa smrtnim posljedicama;
 - (h) sve ozbiljne ozljede 5 ili više osoba u istoj nesreći;
 - (i) sve evakuacije osoblja;
 - (j) velike okolišne nesreće.
3. Godišnja izvješća koje države članice dostavljaju u skladu s člankom 25. sadrže barem sljedeće informacije:
 - (a) broj, starost i lokaciju objekata;
 - (b) broj i vrstu provedenih inspekcijskih nadzora i istraga, sve mjere provedbe ili presude;
 - (c) podatke o nesrećama u skladu sa zajedničkim formatom za izvješćivanje koji se traži u članku 23.;
 - (d) sve velike promjene regulatornog okvira koji se odnosi na odobalne djelatnosti;
 - (e) uspješnost odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti u odnosu na sprečavanje velikih nesreća i ograničavanje posljedica velikih nesreća koje se ipak dogode.
4. Informacije iz točke 2. nedvosmislene su i sastoje se od činjeničnih informacija kao i analitičkih podataka koji se odnose na odobalne naftne i plinske djelatnosti. Dostavljene informacije i podaci moraju biti takvi da omogućuju usporedbu uspješnosti pojedinačnih operatera i vlasnika unutar države članice i usporedbu uspješnosti industrije kao cjeline među državama članicama.
5. Prikupljene i sastavljene informacije iz točke 2. omogućuju državama članicama da osiguraju rano upozorenje u slučaju mogućeg oštećenja barijera koje su kritične za sigurnost i okoliš, te im omogućuju poduzimanje preventivnih mjera. Informacije također pokazuju sveukupnu učinkovitost mjera i nadzora koje provode pojedinačni operateri i vlasnici, te industrija kao cjelina, i to posebno u pogledu sprečavanja velikih nesreća i smanjivanja rizika za okoliš na najmanju moguću mjeru.
6. Kako bi se ispunili zahtjevi iz članka 24., razvija se pojednostavnjeni format za lakšu objavu relevantnih podataka u skladu s točkom 2. ovog Priloga i izradu izvješća u skladu s člankom 25. na način koji je lako dostupan javnosti i olakšava prekograničnu usporedbu podataka.

IZJAVA KOMISIJE

1. Komisija žali što su u skladu sa stavcima 3. i 5. članka 41. neke države članice djelomično izuzete od obveze prenošenja Direktive i smatra da se takva odstupanja ne smiju smatrati presedanima kako ne bi utjecala na cjelovitost prava EU-a.

2. Komisija napominje da mogućnost da ne prenesu i ne primjenjuju članak 20. Direktive države članice mogu iskoristiti zato što trenutačno u svojoj nadležnosti nemaju poduzeća registriranih za odobalne djelatnosti izvan državnog područja Unije.

Kako bi se osiguralo učinkovito provođenje ove Direktive, Komisija naglašava da su te države članice obvezne osigurati da poduzeća koja su već registrirana u tim državama članicama ne izbjegnu ciljeve Direktive tako da svoje poslovanje prošire na odobalne djelatnosti a da o tom proširenju ne obavijeste nadležna nacionalna tijela kako bi ona mogla poduzeti potrebne mjere za osiguranje potpune primjene članka 20.

Komisija će poduzeti sve potrebne mjere protiv svakog izbjegavanja o kojem bude obaviještena.
